

Dziennik Urzędowy

Unii Europejskiej

C 355

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

Tom 53

29 grudnia 2010

Powiadomienie nr

Spis treści

Strona

I Rezolucje, zalecenia i opinie

OPINIE

Europejski Inspektor Ochrony Danych

2010/C 355/01	Opinia Europejskiego Inspektora Ochrony Danych na temat inicjatywy Królestwa Belgii, Republiki Bułgarii, Republiki Estońskiej, Królestwa Hiszpanii, Republiki Francuskiej, Republiki Włoskiej, Republiki Węgierskiej, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Portugalskiej, Rumunii, Republiki Finlandii i Królestwa Szwecji w sprawie przyjęcia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie europejskiego nakazu ochrony, oraz na temat inicjatywy Królestwa Belgii, Republiki Bułgarii, Republiki Estońskiej, Królestwa Hiszpanii, Republiki Austrii, Republiki Słowenii i Królestwa Szwecji dotyczącej dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie europejskiego nakazu dochodzeniowego w sprawach karnych	1
2010/C 355/02	Opinia Europejskiego Inspektora Ochrony Danych na temat wniosku dotyczącego decyzji Rady w sprawie zawarcia Umowy między Unią Europejską i Stanami Zjednoczonymi w sprawie przetwarzania i przekazywania danych z komunikatów finansowych przez Unię Europejską Stanom Zjednoczonym do celów Programu śledzenia środków finansowych należących do terrorystów	10
2010/C 355/03	Opinia Europejskiego Inspektora Ochrony Danych w sprawie Komunikatu Komisji do Parlamentu Europejskiego i Rady – „Przegląd zarządzania informacjami w przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości”	16

PL

 Cena:
3 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

II *Komunikaty*

KOMUNIKATY INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Komisja Europejska

2010/C 355/04	Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji (Sprawa COMP/M.5952 – CPPIB/Onex/Tomkins) ⁽¹⁾ ...	24
2010/C 355/05	Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji (Sprawa COMP/M.6040 – Europcar/Daimler/car2go Hamburg JV) ⁽¹⁾	24
2010/C 355/06	Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji (Sprawa COMP/M.6072 – Carlyle/Primondo Operations) ⁽¹⁾	25

IV *Informacje*

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Komisja Europejska

2010/C 355/07	Kursy walutowe euro	26
---------------	---------------------------	----

INFORMACJE PAŃSTW CZŁONKOWSKICH

2010/C 355/08	Zestawienie informacji przekazanych przez państwa członkowskie, dotyczące pomocy państwa przyznanej na mocy rozporządzenia Komisji (WE) nr 1857/2006 w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu w odniesieniu do pomocy państwa dla małych i średnich przedsiębiorstw prowadzących działalność związaną z wytwarzaniem produktów rolnych oraz zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 70/2001.....	27
2010/C 355/09	Aktualizacja wykazu przejść granicznych, o których mowa w art. 2 ust. 8 rozporządzenia (WE) nr 562/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego wspólnotowy kodeks zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen) (Dz.U. C 316 z 28.12.2007, s. 1; Dz.U. C 134 z 31.5.2008, s. 16; Dz.U. C 177 z 12.7.2008, s. 9; Dz.U. C 200 z 6.8.2008, s. 10; Dz.U. C 331 z 31.12.2008, s. 13; Dz.U. C 3 z 8.1.2009, s. 10; Dz.U. C 37 z 14.2.2009, s. 10; Dz.U. C 64 z 19.3.2009, s. 20; Dz.U. C 99 z 30.4.2009, s. 7; Dz.U. C 229 z 23.9.2009, s. 28; Dz.U. C 263 z 5.11.2009, s. 22; Dz.U. C 298 z 8.12.2009, s. 17; Dz.U. C 74 z 24.3.2010, s. 13; Dz.U. C 326 z 3.12.2010, s. 17)	34

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

I

(Rezolucje, zalecenia i opinie)

OPINIE

EUROPEJSKI INSPEKTOR OCHRONY DANYCH

Opinia Europejskiego Inspektora Ochrony Danych na temat inicjatywy Królestwa Belgii, Republiki Bułgarii, Republiki Estońskiej, Królestwa Hiszpanii, Republiki Francuskiej, Republiki Włoskiej, Republiki Węgierskiej, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Portugalskiej, Rumunii, Republiki Finlandii i Królestwa Szwecji w sprawie przyjęcia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie europejskiego nakazu ochrony, oraz na temat inicjatywy Królestwa Belgii, Republiki Bułgarii, Republiki Estońskiej, Królestwa Hiszpanii, Republiki Austrii, Republiki Słowenii i Królestwa Szwecji dotyczącej dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie europejskiego nakazu dochodzeniowego w sprawach karnych

(2010/C 355/01)

EUROPEJSKI INSPEKTOR OCHRONY DANYCH,

PRZYJMUJE NASTĘPUJĄCĄ OPINIĘ:

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 16,

uwzględniając Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej, w szczególności jej art. 8,

uwzględniając dyrektywę 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych⁽¹⁾,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych, w szczególności jego art. 41⁽²⁾,

uwzględniając decyzję ramową Rady 2008/977/WSiSW z dnia 27 listopada 2008 r. w sprawie ochrony danych osobowych przetwarzanych w ramach współpracy policyjnej i sądowej w sprawach karnych⁽³⁾,

I. WPROWADZENIE

1. W ostatnich latach dokładano coraz usilniejszych starań na rzecz poprawy współpracy organów wymiaru sprawiedliwości w sprawach karnych. Kwestia ta zajmuje obecnie ważną pozycję w programie sztokholmskim⁽⁴⁾ i wiąże się ze szczególną wrażliwością danych osobowych oraz skutkami, jakie przetwarzanie danych może mieć dla osób, których te dane dotyczą.
2. Z tych powodów Europejski Inspektor Ochrony Danych (EIOD) poświęca tej kwestii szczególną uwagę⁽⁵⁾ i zamierza poprzez niniejszą opinię jeszcze raz podkreślić konieczność ochrony praw podstawowych jako podstawy przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, określonej w programie sztokholmskim.
3. Niniejsza opinia dotyczy dwóch inicjatyw w sprawie dyrektywy przedłożonych przez pewną liczbę państw członkowskich zgodnie z art. 76 TFUE, a mianowicie:

⁽¹⁾ Dz.U. L 281 z 23.11.1995, s. 31.

⁽²⁾ Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 350 z 30.12.2008, s. 60.

⁽⁴⁾ Rada Europejska, Program sztokholmski – Otwarta i bezpieczna Europa dla dobra i ochrony obywateli (2010/C 115/01), rozdział 3, „Ułatwienie życia obywatelom: Europa prawa i sprawiedliwości” (Dz.U. C 115 z 4.5.2010, s. 1); zob. również opinia EIOD w sprawie komunikatu Komisji do Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczącego przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości w służbie obywateli (Dz.U. C 276 z 17.11.2009, s. 8).

⁽⁵⁾ W ostatnich latach EIOD wydał wiele opinii i uwag w sprawie inicjatyw dotyczących przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości. Można je znaleźć na stronie internetowej EIOD.

- a) inicjatywy 12 państw członkowskich w sprawie przyjęcia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie europejskiego nakazu ochrony („inicjatywa w sprawie europejskiego nakazu ochrony”), przedstawionej w styczniu 2010 r. ⁽⁶⁾; oraz
- b) inicjatywy 7 państw członkowskich dotyczącej dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie europejskiego nakazu dochodzeniowego w sprawach karnych („inicjatywa w sprawie europejskiego nakazu dochodzeniowego”), przedstawionej w kwietniu 2010 r. ⁽⁷⁾
4. Doradzanie w sprawie tych inicjatyw wchodzi w zakres zadania powierzonego EIOD w art. 41 rozporządzenia (WE) nr 45/2001, polegającego na doradzaniu instytucjom i organom UE we wszystkich kwestiach dotyczących przetwarzania danych osobowych. Dlatego też niniejsza opinia zawiera uwagi na temat inicjatyw w zakresie, w jakim odnoszą się one do przetwarzania danych osobowych. EIOD wydaje niniejszą opinię z własnej inicjatywy, ponieważ nie otrzymał żadnego wniosku o udzielenie porady ⁽⁸⁾.
5. EIOD przypomina, że zgodnie z art. 28 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 45/2001 Komisja ma obowiązek konsultować się z EIOD, gdy przyjmuje wnioski ustawodawcze odnoszące się do ochrony praw i wolności osoby fizycznej w odniesieniu do przetwarzania danych osobowych. W przypadku inicjatywy państw członkowskich obowiązek ten nie stosuje się *stricto sensu*. Jednakże od chwili wejścia w życie Traktatu z Lizbony zwykła procedura ustawodawcza ma zastosowanie również do obszaru współpracy policyjnej i wymiarów sprawiedliwości, przy czym w art. 76 TFUE przewidziano szczególny wyjątek, a mianowicie że jedna czwarta państw członkowskich może wystąpić z inicjatywą w sprawie środków UE. Zgodnie z Traktatem z Lizbony inicjatywy te są dostosowane, na ile to możliwe, do wniosków Komisji i w razie możliwości należy zastosować gwarancje proceduralne. Z tego względu wspomnianym inicjatywom towarzyszy ocena skutków.
6. W tym kontekście EIOD nie tylko żałuje, że nie skonsultowano się z nim przy wydawaniu inicjatyw, ale również zaleca Komisji, aby ustanowiła procedurę konsultacji z EIOD, w przypadku gdy inicjatywa przedstawiona przez państwa członkowskie wiąże się z przetwarzaniem danych osobowych.
7. Mimo że dwie wspomniane inicjatywy mają różne cele, tj. poprawę ochrony ofiar oraz współpracę transgraniczną

w sprawach karnych poprzez transgraniczne gromadzenie materiału dowodowego, występują między nimi ważne podobieństwa:

- a) obie opierają się na zasadzie wzajemnego uznawania orzeczeń i decyzji sądowych ⁽⁹⁾;
- b) mają swoje źródło w programie sztokholmskim ⁽¹⁰⁾, oraz
- c) przewidują wymianę danych osobowych między państwami członkowskimi (zob. pkt 10 i 13 oraz sekcja II.4).

Z tych powodów EIOD uważa, że stosowne jest zbadanie obu wspomnianych inicjatyw razem.

8. W tym kontekście należy wspomnieć, że również Komisja Europejska niedawno zajmowała się kwestią gromadzenia materiału dowodowego w celu przedłożenia ich właściwym organom w innych państwach członkowskich (co stanowi określony cel inicjatywy w sprawie europejskiego nakazu dochodzeniowego). Pod koniec 2009 r. opublikowano zieloną księgę ⁽¹¹⁾ – konsultacje nad którą są obecnie zakończone ⁽¹²⁾ – przy czym celem Komisji (opartym na „Planie działań służącym realizacji programu sztokholmskiego” ⁽¹³⁾) było przedłożenie w 2011 r. wniosku ustawodawczego dotyczącego kompleksowego systemu pozyskiwania dowodów w sprawach karnych opartego o zasadę wzajemnego uznawania i obejmującego wszystkie rodzaje dowodów ⁽¹⁴⁾.

⁽⁹⁾ Zasadę tę wprowadzono w wiedeńskim planie działania (Plan działania Rady i Komisji w sprawie optymalnego wykonania postanowień traktatu z Amsterdamu dotyczących przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości. Tekst przyjęty przez Radę ds. Wymiaru Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych w dniu 3 grudnia 1998 r. (Dz.U. C 19 z 23.1.1999, s. 1), pkt 45(f)) i jasno sformułowano w konkluzjach przyjętych przez Radę Europejską w Tampere w dniach 15 i 16 października 1999 r., pkt 33, 35–37.

⁽¹⁰⁾ Trzecia inicjatywa (w sprawie przyjęcia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie prawa do tłumaczenia ustnego i pisanego w postępowaniu karnym, 22.1.2010, 2010/0801) ma takie samo źródło, lecz nie jest uwzględniona w niniejszej opinii, ponieważ nie dotyczy kwestii związanych z ochroną danych osobowych. W tym temacie zob. także wniosek dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie prawa do tłumaczenia ustnego i pisanego w postępowaniu karnym, 9.3.2010, COM(2010) 82 wersja ostateczna.

⁽¹¹⁾ Zielona księga w sprawie wzajemnego udostępniania przez państwa członkowskie materiału dowodowego w sprawach karnych oraz zapewnienia jego dopuszczalności, COM(2009) 624 wersja ostateczna, 11.11.2009.

⁽¹²⁾ Komisja Europejska rozpatruje różne i czasami kontrastujące ze sobą odpowiedzi. Można się z nimi zapoznać na stronie: http://ec.europa.eu/justice_home/news/consulting_public/news_consulting_0004_en.htm

⁽¹³⁾ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów, Przestrzeń wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości dla europejskich obywateli. Plan działań służący realizacji programu sztokholmskiego, Bruksela, 20.4.2010, COM(2010) 171 wersja ostateczna, s. 18.

⁽¹⁴⁾ Na razie nie jest jeszcze jasne, jak potencjalny przyszły instrument będzie powiązany z inicjatywą w sprawie europejskiego nakazu dochodzeniowego.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 69 z 18.3.2010, s. 5.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 165 z 24.6.2010, s. 22.

⁽⁸⁾ W przeszłości EIOD także przyjmował opinie w sprawie inicjatyw państw członkowskich: zob. np. opinia EIOD z dnia 4 kwietnia 2007 r. na temat inicjatywy 15 państw członkowskich w celu przyjęcia decyzji Rady w sprawie intensywniejszej współpracy transgranicznej, szczególnie w walce z terroryzmem i przestępczością transgraniczną (Dz.U. C 169 z 21.7.2007, s. 2) oraz opinia EIOD w sprawie inicjatywy 14 państw członkowskich mającej na celu przyjęcie decyzji Rady w sprawie wzmocnienia Eurojustu i zmiany decyzji 2002/187/WSiSW (Dz.U. C 310 z 5.12.2008, s. 1).

II. WSPÓŁPRACA WYMIARÓW SPRAWIEDLIWOŚCI W SPRAWACH KARNYCH I PRZETWARZANIE DANYCH OSOBOWYCH W RAMACH INICJATYW W SPRAWIE EUROPEJSKIEGO NAKAZU OCHRONY I EUROPEJSKIEGO NAKAZU DOCHODZENIOWEGO

II.1. Kontekst inicjatyw

9. Wspomniane inicjatywy wpasowują się w tendencję działań UE w przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości w ostatnich latach. Od września 2001 r. doszło do znaczącego nasilenia gromadzenia i wymiany informacji w obrębie Unii Europejskiej (oraz z państwami trzecimi), również dzięki rozwojowi TIK i ułatwieniom ze strony wielu instrumentów prawnych UE. Inicjatywy w sprawie europejskiego nakazu ochrony i europejskiego nakazu dochodzeniowego również mają na celu poprawę wymiany informacji odnoszących się do osób fizycznych w przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości.

II.2. Inicjatywa w sprawie europejskiego nakazu ochrony

10. Inicjatywa w sprawie europejskiego nakazu ochrony – oparta na art. 82 ust. 1 lit. d) TFUE – skupia się na ochronie ofiar przestępstw, w szczególności kobiet, i ma na celu zagwarantowanie im skutecznej ochrony w obrębie Unii Europejskiej. Aby osiągnąć ten cel, inicjatywa w sprawie europejskiego nakazu ochrony umożliwia rozszerzenie środków ochronnych wymienionych w art. 2 ust. 2 i przyjętych zgodnie z prawem jednego z państw członkowskich („państwo wydające”) w innym państwie członkowskim, do którego przemieszcza się osoba podlegająca ochronie („państwo wykonujące”) bez potrzeby rozpoczynania przez ofiarę nowego postępowania lub ponownego przedstawiania dowodów w państwie wykonującym.
11. Dlatego też środki ochronne nałożone (na wniosek ofiary) na osobę będącą przyczyną niebezpieczeństwa mają na celu ochronę życia, nietykalności fizycznej i psychicznej, wolności lub nietykalności seksualnej ofiary w granicach UE, niezależnie od granic krajowych, a także próbę zapobieżenia nowym przestępstwom wobec tej samej ofiary.
12. Europejski nakaz ochrony powinien być wydany na wniosek ofiary w „państwie (członkowskim) wydającym” przez dowolny organ sądowy (lub równoważny). Proces ten obejmuje następujące kroki:
- „państwo wydające” składa wniosek o europejski nakaz ochrony;
 - otrzymawszy europejski nakaz ochrony, „państwo wykonujące” przyjmuje na mocy swojego prawa krajowego decyzję o kontynuowaniu ochrony danej osoby.

13. Do osiągnięcia tego celu trzeba wprowadzić środki administracyjne. Będą one częściowo obejmowały wymianę informacji osobowych pomiędzy państwem członkowskim „wydającym” i „wykonującym”, dotyczących danej osoby („ofiary”) i osoby będącej przyczyną niebezpieczeństwa. Wymiana danych osobowych jest przewidziana w następujących przepisach:

- w art. 6 przewiduje się, że sam europejski nakaz ochrony zawiera wiele elementów informacji osobowych, określonych w lit. a), e), f), g) i h) oraz w załączniku I;
- obowiązki właściwego organu państwa wykonującego, określone w art. 8 ust. 1, wymagają przetwarzania danych osobowych, w szczególności obowiązek powiadomienia o wszelkich naruszeniach środka ochronnego (art. 8 ust. 1 lit. d) i załącznik II);
- obowiązki właściwego organu państwa członkowskiego wydającego i wykonującego dotyczące zmiany, wygaśnięcia lub odwołania nakazu lub środków ochronnych (art. 14).

14. Informacje wspomniane w poprzednim punkcie wyraźnie wchodzą w zakres danych osobowych, szeroko definiowanych w prawodawstwie w dziedzinie ochrony danych jako „wszelkie informacje dotyczące zidentyfikowanej lub możliwej do zidentyfikowania osoby fizycznej”⁽¹⁵⁾ i dalej wyjaśnionych przez grupę roboczą art. 29. Inicjatywa w zakresie europejskiego nakazu ochrony jest związana z informacjami o osobie fizycznej (oferze lub osobie będącej przyczyną niebezpieczeństwa) lub informacjami, które są lub mogą zostać wykorzystane do oceny i określonego traktowania statusu osoby fizycznej lub wpływania na ten status (w szczególności w przypadku osoby będącej przyczyną niebezpieczeństwa)⁽¹⁶⁾.

II.3. Inicjatywa w sprawie europejskiego nakazu dochodzeniowego

15. Inicjatywa w sprawie europejskiego nakazu dochodzeniowego – oparta na art. 82 ust. 1 lit. a) TFUE – wymaga od państw członkowskich gromadzenia, przechowywania i przekazywania materiałów dowodowych, nawet jeżeli nie są one jeszcze dostępne w jurysdykcji krajowej. Dlatego też inicjatywa wykracza poza zasadę dostępności, przedstawioną w programie haskim z 2004 r. jako innowacyjne

⁽¹⁵⁾ Zob. art. 2 lit. a) decyzji ramowej Rady 2008/977/WSiSW w sprawie ochrony danych osobowych przetwarzanych w ramach współpracy policyjnej i sądowej w sprawach karnych oraz art. 2 lit. a) dyrektywy 95/46/WE i art. 2 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 45/2001.

⁽¹⁶⁾ Zob. opinia grupy roboczej art. 29 4/2007 w sprawie pojęcia danych osobowych, WP 136, przyjęta w dniu 20 czerwca 2007 r., s. 10.

podejście do transgranicznej wymiany informacji organów ścigania⁽¹⁷⁾. Wykracza również poza decyzję ramową Rady 2008/978/WSiSW z dnia 18 grudnia 2008 r. w sprawie europejskiego nakazu dowodowego, która ma zastosowanie wyłącznie do (danych) dowodów, które już istnieją⁽¹⁸⁾.

16. Europejski nakaz dochodzeniowy ma być wydawany na potrzeby prowadzenia jednej lub więcej określonych czynności dochodzeniowych w państwie wykonującym w celu zgromadzenia materiału dowodowego (potencjalnie nieistniejącego w chwili wydania nakazu) i jego przekazania (art. 12). Stosuje się do niemal wszystkich czynności dochodzeniowych (zob. motywy 6 i 7 inicjatywy).
17. Celem inicjatywy w sprawie europejskiego nakazu dochodzeniowego jest utworzenie pojedynczego, skutecznego i elastycznego instrumentu uzyskiwania materiału dowodowego znajdującego się w innym państwie członkowskim w ramach postępowania karnego, zamiast aktualnych, bardziej złożonych instrumentów prawnych stosowanych przez organy sądowe (w oparciu z jednej strony o wzajemną pomoc prawną, a z drugiej – o wzajemne uznawanie)⁽¹⁹⁾.
18. Najwyraźniej materiał dowodowy zgromadzony poprzez europejski nakaz dochodzeniowy (zob. także załącznik A do inicjatywy) może zawierać dane osobowe, podobnie jak w przypadku informacji o rachunkach bankowych (art. 23), informacji o transakcjach bankowych (art. 24) i monitorowania transakcji bankowych (art. 25), lub może obejmować przekazywanie danych osobowych (jak w przypadku wideokonferencji i telekonferencji, o czym mowa w art. 21 i 22).
19. Z tych powodów inicjatywa w sprawie europejskiego nakazu dochodzeniowego ma znaczący wpływ na prawo do ochrony danych osobowych. Biorąc także pod uwagę fakt, że termin wdrożenia decyzji ramowej 2008/978/WSiSW jeszcze nie upłynął (i dlatego trudno ocenić skuteczność tego instrumentu oraz potrzebę dodat-

kowych środków prawnych)⁽²⁰⁾, EIOD przypomina o potrzebie okresowej weryfikacji w świetle zasad ochrony danych, skuteczności i proporcjonalności środków prawnych przyjętych w przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości⁽²¹⁾. Dlatego też EIOD zaleca dodanie klauzuli oceny do inicjatywy w sprawie europejskiego nakazu dochodzeniowego, która od państw członkowskich wymagałaby regularnego składania sprawozdań dotyczących stosowania tego instrumentu, a od Komisji wymagałaby dokonywania syntezy tych sprawozdań i, w stosownych przypadkach, wydawania odpowiednich wniosków w sprawie zmian.

II.4. Przetwarzanie danych osobowych przewidziane w inicjatywach w sprawie europejskiego nakazu ochrony i europejskiego nakazu dochodzeniowego

20. Jak wyjaśniono powyżej w pkt 13, 14 i 18, jest oczywiste, że na mocy proponowanych dyrektyw dane osobowe będą przetwarzane i wymieniane przez właściwe organy różnych państw członkowskich. W tym okolicznościach osoba, której dane dotyczą, jest chroniona podstawowym prawem do ochrony danych, uznanym w art. 16 TFUE i art. 8 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.
21. Mimo tego w „Informacjach szczegółowych” towarzyszących inicjatywie w sprawie europejskiego nakazu ochrony szacowane „ryzyko naruszenia praw podstawowych” określono jako „0” (zerowe)⁽²²⁾, a w ocenie skutków zawartej w „Informacjach szczegółowych” towarzyszących inicjatywie w sprawie europejskiego nakazu dochodzeniowego nie uwzględniono kwestii związanych z ochroną danych⁽²³⁾.
22. EIOD wyraża żal z powodu tych wniosków i podkreśla znaczenie ochrony danych w określonym kontekście, w którym dane osobowe są przetwarzane, a mianowicie z uwagi na:
 - a) szeroki obszar współpracy wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych;
 - b) fakt, że dane często zaliczają się do kategorii szczególnie chronionych i zazwyczaj pozyskiwane są przez policję i organy sądowe w wyniku dochodzenia;
 - c) możliwą treść danych, szczególnie w odniesieniu do inicjatywy w sprawie europejskiego nakazu dochodzeniowego, która obejmowałaby dowolny rodzaj materiału dowodowego; oraz

⁽¹⁷⁾ Zasada zapisana w Programie Haskim: wzmocnienie wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości w Unii Europejskiej, pkt 2.1, oznacza, „że na obszarze całej Unii urzędnik organu ścigania w jednym państwie członkowskim, który potrzebuje informacji w celu wykonania swoich obowiązków, może je uzyskać od drugiego państwa członkowskiego oraz że organ ścigania w tym drugim państwie członkowskim, który posiada informacje, udostępni je we wskazanym celu, uwzględniając wymagania toczących się dochodzeń w tamtym państwie”. W tej kwestii zob. opinia EIOD na temat wniosku dotyczącego decyzji ramowej Rady w sprawie wymiany informacji w ramach zasady dostępności (COM(2005) 490 wersja ostateczna), Dz.U. C 116 z 17.5.2006, s. 8.

⁽¹⁸⁾ Decyzja ramowa Rady 2008/978/WSiSW z dnia 18 grudnia 2008 r. w sprawie europejskiego nakazu dowodowego dotyczącego przedmiotów, dokumentów i danych, które mają zostać wykorzystane w postępowaniach w sprawach karnych, Dz.U. L 350 z 30.12.2008, s. 72.

⁽¹⁹⁾ Obecnie istnieją dwa instrumenty wzajemnego uznawania mające zastosowanie do uzyskiwania dowodów: decyzja ramowa Rady 2003/577/WSiSW z dnia 22 lipca 2003 r. w sprawie wykonania w Unii Europejskiej postanowień o zabezpieczeniu mienia i środków dowodowych (Dz.U. L 196 z 2.8.2003, s. 45) oraz decyzja ramowa 2008/978/WSiSW, przywołana w przypisie 18.

⁽²⁰⁾ Artykuł 23 ust. 1 decyzji ramowej 2008/978/WSiSW stanowi, że „państwa członkowskie podejmują niezbędne działania w celu wykonania przepisów niniejszej decyzji ramowej do dnia 19 stycznia 2011 r.”.

⁽²¹⁾ Również pkt 1.2.3 programu sztokholmskiego zawiera wymóg, że nowe inicjatywy prawodawcze należy przedkładać wyłącznie po sprawdzeniu, czy przestrzega się w nich zasady proporcjonalności.

⁽²²⁾ Informacje szczegółowe umożliwiające ocenę zgodności z zasadami pomocniczości i proporcjonalności zgodnie z art. 5 protokołu (nr 2) do Traktatu z Lizbony z dnia 6 stycznia 2010 r.

⁽²³⁾ Informacje szczegółowe z dnia 23 czerwca 2010 r., dokument międzyinstytucjonalny: 2010/0817 (COD) odnoszą się wyraźnie jedynie do prawa do wolności i bezpieczeństwa oraz do prawa do dobrej administracji (zob. s. 25 i p. 41).

- d) możliwe przekazywanie materiału dowodowego poza UE zgodnie z art. 13 decyzji ramowej Rady 2008/977/WSiSW w sprawie ochrony danych osobowych przetwarzanych w ramach współpracy policyjnej i sądowej w sprawach karnych⁽²⁴⁾.
23. Ten kontekst sprawia, że operacje przetwarzania danych mają szczególne skutki i mogą znacząco wpływać na podstawowe prawa osoby, której dane dotyczą, w tym na prawo do ochrony danych osobowych.
24. W związku z powyższymi okolicznościami EIOD zastanawia się, dlaczego inicjatywy ani nie poruszają kwestii ochrony danych osobowych (z wyjątkiem odniesienia do obowiązku poufności narzuconego podmiotom uczestniczącym w dochodzeniu przez art. 18 inicjatywy w sprawie europejskiego nakazu dochodzeniowego), ani nie odnoszą się wyraźnie do decyzji ramowej 2008/977/WSiSW. Wspomniana decyzja ramowa rzeczywiście miałyby zastosowanie do operacji przetwarzania przewidzianych w obu inicjatywach (zob. art. 1 ust. 2 lit. a)).
25. Z tego względu EIOD z zadowoleniem przyjmuje fakt, że w trakcie prac przygotowawczych Rady związanych z europejskim nakazem ochrony wprowadzono odesłanie do decyzji ramowej 2008/977/WSiSW⁽²⁵⁾ i jest przekonany, że Parlament Europejski potwierdzi tę zmianę pierwotnej inicjatywy⁽²⁶⁾.
26. EIOD żałuje, że podobny motyw nie został jeszcze wprowadzony do inicjatywy w sprawie europejskiego nakazu dochodzeniowego, która wiąże się ze znacznie bardziej intensywną wymianą danych osobowych. W tym kontekście EIOD z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Komisja Europejska w uwagach do inicjatywy w sprawie europejskiego nakazu dochodzeniowego sugeruje, że należy wprowadzić odniesienie (zarówno w motywie, jak i w treści wniosku) do stosowania decyzji ramowej 2008/977/WSiSW⁽²⁷⁾.

⁽²⁴⁾ Dalej: decyzja ramowa 2008/977/WSiSW.

⁽²⁵⁾ Zob. motyw 27 ostatniego projektu inicjatywy w sprawie europejskiego nakazu ochrony (28.5.2010, nr dok. Rady 10384/2010): „Dane osobowe przetwarzane w związku z wdrożeniem niniejszej decyzji ramowej powinny być chronione zgodnie z decyzją ramową Rady 2008/977/WSiSW z dnia 27 listopada 2008 r. w sprawie ochrony danych osobowych przetwarzanych w ramach współpracy policyjnej i sądowej w sprawach karnych oraz zgodnie z zasadami określonymi w Konwencji Rady Europy z dnia 28 stycznia 1981 r. o ochronie osób w związku z automatycznym przetwarzaniem danych osobowych, która została ratyfikowana przez wszystkie państwa członkowskie”.

⁽²⁶⁾ W tym znaczeniu zob. poprawka 21 zawarta w projekcie sprawozdania dotyczącego inicjatywy w sprawie przyjęcia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie europejskiego nakazu ochrony (00002/2010 – C7-0006/2010 – 2010/0802 (COD)), 20.5.2010, Komisja Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych – Komisja Praw Kobiet i Równouprawnienia, sprawozdawcy: Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Carmen Romero López, dostępny pod adresem: http://www.europarl.europa.eu/meetdocs/2009_2014/documents/femm/pr/817/817530/817530en.pdf

⁽²⁷⁾ Zob. uwagi Komisji na temat proponowanego europejskiego nakazu dochodzeniowego w sprawach karnych, 24.8.2010, JUST/B/1/AA-et D(2010) 6815, s. 9 i 38, dostępne pod adresem: http://ec.europa.eu/justice/news/intro/doc/comment_2010_08_24_en.pdf

27. Dlatego też, bez uszczerbku dla sekcji III poniżej, obie inicjatywy powinny zawierać szczegółowe przepisy wyjaśniające, że decyzja ramowa 2008/977/WSiSW ma zastosowanie do przetwarzania danych przewidzianego w tych inicjatywach.

III. SZCZEGÓLNE ZASADY POTRZEBNE OPRÓCZ ISTNIEJĄCYCH RAM PRAWNYCH W DZIEDZINIE DANYCH OSOBOWYCH, DOTYCZĄCE WSPÓŁPRACY WYMIARÓW SPRAWIEDLIWOŚCI W SPRAWACH KARNYCH

28. W obu inicjatywach ponownie porusza się zasadniczą kwestię niepełnego i niespójnego stosowania zasad ochrony danych w obszarze współpracy wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych⁽²⁸⁾.
29. EIOD zdaje sobie sprawę ze znaczenia, jakie ma zwiększenie skuteczności współpracy wymiarów sprawiedliwości między państwami członkowskimi, także w obszarach objętych inicjatywami w sprawie europejskiego nakazu ochrony i europejskiego nakazu dochodzeniowego⁽²⁹⁾. EIOD rozumie ponadto konieczność i korzyści z dzielenia się informacjami, ale pragnie podkreślić, że przetwarzanie takich danych musi odbywać się w sposób zgodny m.in.⁽³⁰⁾ z przepisami UE dotyczącymi ochrony danych. Jest to jeszcze bardziej oczywiste w świetle Traktatu z Lizbony wprowadzającego art. 16 TFUE i nadającego wiążący charakter art. 8 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.
30. Sytuacje wiążące się z transgraniczną wymianą informacji w UE zasługują na szczególną uwagę, ponieważ przetwarzanie danych osobowych w ramach więcej niż jednej jurysdykcji prowadzi do większego zagrożenia praw i interesów osób fizycznych. Dane osobowe będą przetwarzane w wielu jurysdykcjach, gdzie wymogi prawne oraz ramy technicznej niekoniecznie są takie same.
31. Ponadto prowadzi to do niepewności prawa w odniesieniu do osób, których dotyczą dane – możliwy jest udział stron z innych państw członkowskich, może mieć zastosowanie prawo krajowe różnych państw członkowskich i może się ono różnić od prawa, jakie znają osoby, których dotyczą dane, lub mieć zastosowanie w systemie prawnym, który nie jest znany osobie, której dotyczą dane. Wymaga to podjęcia większych starań w celu zapewnienia zgodności z wymogami prawodawstwa UE dotyczącego ochrony danych⁽³¹⁾.

⁽²⁸⁾ Zob. także sekcja V niniejszej opinii.

⁽²⁹⁾ Zob. m.in. poparcie konieczności poprawienia dostępu do wymiaru sprawiedliwości, usprawnienia współpracy między europejskimi organami prawnymi i zwiększenia skuteczności samego systemu sądownictwa, wrazone w opinii EIOD w sprawie europejskiej strategii w dziedzinie e-sprawiedliwości (Dz.U. C 128 z 6.6.2009, s. 13, pkt 9 i 21).

⁽³⁰⁾ W odniesieniu do aspektu związanego z poszanowaniem zasad procedury karnej w państwach członkowskich, szczególnie w obszarze wniosku dotyczącego europejskiego nakazu dochodzeniowego, można odnieść się do spostrzeżeń i uwag zawartych w odpowiedziach przesłanych Komisji Europejskiej podczas konsultacji społecznej dotyczącej *zielonej księgi* (zob. przypisy 11 i 12).

⁽³¹⁾ Zob. także Rada, Program Haski: wzmacnianie wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości w Unii Europejskiej (2005/C 53/01), (Dz.U. C 53 z 3.3.2005, s. 17 i następane).

32. Zdaniem EIOD wyjaśnienie stosowania decyzji ramowej 2008/977/WSiSW, jak zaproponowano w pkt 27, stanowi zaledwie pierwszy krok.
33. Szczególne wyzwania w zakresie skutecznej ochrony w obszarze współpracy wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych, w połączeniu z nie całkiem zadowalającą decyzją ramową 2008/977/WSiSW (zob. pkt 52–56), mogą wymagać przepisów szczegółowych dotyczących ochrony danych, w przypadku gdy określone instrumenty prawne UE wymagają wymiany danych osobowych.

IV. WYZWANIA W ZAKRESIE SKUTECZNEJ OCHRONY DANYCH PRZY WSPÓLPRACY W SPRAWACH KARNYCH: ZALECENIA DOTYCZĄCE INICJATYW W SPRAWIE EUROPEJSKIEGO NAKAZU OCHRONY I EUROPEJSKIEGO NAKAZU DOCHODZENIOWEGO

IV.1. Uwagi wstępne

34. Skuteczna ochrona danych osobowych (jak podkreślono w pkt 29) jest ważna nie tylko dla osoby, której dotyczą dane, ale też przyczynia się do powodzenia samej współpracy wymiarów sprawiedliwości. W rzeczywistości gotowość do wymiany tych danych z organami innych państw członkowskich zwiększy się, jeżeli dany organ będzie miał pewność co do poziomu ochrony, dokładności i wiarygodności danych osobowych w tym innym państwie członkowskim⁽³²⁾. Krótko mówiąc, ustalenie (wysokich) wspólnych norm ochrony danych w tym wrażliwym obszarze będzie sprzyjało wzajemnemu zaufaniu i pewności pomiędzy państwami członkowskimi i wzmocni współpracę wymiarów sprawiedliwości opartą na wzajemnym uznawaniu, poprawiając jakość danych objętych wymianą informacji.
35. W tym określonym kontekście EIOD zaleca, oprócz ogólnego odniesienia do decyzji ramowej 2008/977/WSiSW (jak zaproponowano w pkt 27), uwzględnienie w inicjatywach w sprawie europejskiego nakazu ochrony i europejskiego nakazu dochodzeniowego konkretnych zabezpieczeń dotyczących danych osobowych.
36. Niektóre z tych zabezpieczeń mają bardziej ogólny charakter i powinny zostać uwzględnione w obu inicjatywach, w szczególności zabezpieczenia mające na celu poprawę dokładności danych, a także bezpieczeństwa i poufności. Inne zabezpieczenia odnoszą się do przepisów szczegółowych zawartych w inicjatywie w sprawie europejskiego nakazu ochrony lub w sprawie europejskiego nakazu dochodzeniowego.

IV.2. Zabezpieczenia o bardziej ogólnym charakterze

Dokładność

37. W przewidzianych w inicjatywach sytuacjach, w których dochodzi do wymiany danych pomiędzy państwami, należy

⁽³²⁾ Zob. opinia EIOD w sprawie wniosku dotyczącego decyzji ramowej Rady w sprawie ochrony danych osobowych przetwarzanych w ramach współpracy policyjnej i sądowej w sprawach karnych (COM(2005) 475 wersja ostateczna), (Dz.U. C 47 z 25.2.2006, s. 27, pkt 5–7).

położyć szczególny nacisk na zapewnienie dokładności informacji. W tej kwestii EIOD z zadowoleniem stwierdza, że inicjatywa w sprawie europejskiego nakazu ochrony zawiera w art. 14 jasne obowiązki właściwego organu państwa wydającego w zakresie informowania właściwego organu państwa wykonującego o każdej zmianie, wygaśnięciu, lub odwołaniu nakazu ochrony.

38. EIOD zauważa także, że konieczność tłumaczenia może wpływać na dokładność informacji, szczególnie dlatego że inicjatywy dotyczą określonych instrumentów prawnych, które mogą mieć różne znaczenie w różnych językach i różnych systemach prawnych. Chociaż w tym kontekście EIOD z zadowoleniem przyjmuje fakt, że inicjatywa w sprawie europejskiego nakazu ochrony uwzględnia kwestię tłumaczenia (art. 16), to sugeruje włączenie podobnego przepisu do inicjatywy w sprawie europejskiego nakazu dochodzeniowego.

Bezpieczeństwo, świadomość i odpowiedzialność

39. Rozwój współpracy transgranicznej, który może być wynikiem przyjęcia obu wspomnianych inicjatyw, wymaga dokładnego rozważenia aspektów bezpieczeństwa transgranicznego przekazywania danych osobowych związanego z wykonywaniem europejskich nakazów ochrony i europejskich nakazów dochodzeniowych⁽³³⁾. Jest to konieczne nie tylko w celu spełnienia standardów bezpieczeństwa w odniesieniu do przetwarzania danych osobowych, wymaganych zgodnie z art. 22 decyzji ramowej 2008/977/WSiSW, ale również w celu zapewnienia tajemnicy dochodzenia i poufności postępowania karnego, co jest uregulowane w art. 18 inicjatywy w sprawie europejskiego nakazu dochodzeniowego oraz, jako ogólna zasada dotycząca danych osobowych wynikająca z wymiany transgranicznej, w art. 21 decyzji ramowej 2008/977/WSiSW.
40. EIOD podkreśla konieczność zabezpieczenia systemów telekomunikacyjnych stosowanych w procedurach przesyłania danych. Dlatego też z zadowoleniem przyjmuje przepis dotyczący stosowania europejskiej sieci sądowej⁽³⁴⁾ jako narzędzia, które gwarantuje, że europejski nakaz ochrony i europejski nakaz dochodzeniowy są właściwie kierowane do odpowiednich organów krajowych, i w ten sposób zapobiega ryzyku zaangażowania niewłaściwych organów w wymianę danych osobowych lub je minimalizuje (zob. art. 7 ust. 2 i 3 inicjatywy w sprawie europejskiego nakazu ochrony oraz art. 6 ust. 3 i 4 inicjatywy w sprawie europejskiego nakazu dochodzeniowego).
41. Dlatego też inicjatywy powinny zawierać przepisy wymagające od państw członkowskich dopilnowania, aby:

⁽³³⁾ Zob. ogólnie komunikat Komisji do Rady, Parlamentu Europejskiego i Europejskiego Komitetu ekonomiczno-społecznego – Droga do europejskiej strategii w dziedzinie e-sprawiedliwości, Bruksela, 30.5.2008, COM(2008)329 wersja ostateczna, s. 8: „Organom sądowym należy zapewnić możliwość całkowicie bezpiecznej wymiany poufnych danych”.

⁽³⁴⁾ Decyzja Rady 2008/976/WSiSW z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie Europejskiej Sieci Sądowej (Dz.U. L 348 z 24.12.2008, s. 130).

- a) właściwe organy posiadały wystarczające zasoby na potrzeby stosowania proponowanych dyrektyw;
- b) właściwi funkcjonariusze przestrzegali norm zawodowych i podlegali odpowiednim procedurom wewnętrznym, które zapewniają w szczególności ochronę osób fizycznych w odniesieniu do przetwarzania danych osobowych, uczciwość proceduralną i stosowne przestrzeganie przepisów dotyczących poufności oraz tajemnicy służbowej (jak przewiduje się w art. 18 inicjatywy w sprawie europejskiego nakazu dochodzeniowego).
42. Ponadto EIOD zaleca wprowadzenie przepisów zapewniających przestrzeganie istotnych zasad ochrony danych podczas przetwarzania tych danych i nakładających obowiązek posiadania niezbędnych mechanizmów wewnętrznych na potrzeby wykazywania zgodności zainteresowanym stronom zewnętrznym. Takie przepisy byłyby instrumentami obciążającymi odpowiedzialnością administratorów danych (zgodnie z „zasadą odpowiedzialności”, która jest omawiana w kontekście obecnego przeglądu ram prawnych w dziedzinie ochrony danych⁽³⁵⁾). Wymaga to podejmowania przez nich niezbędnych środków dla zapewnienia zgodności. Przepisy te powinny obejmować:
- a) systemy uwierzytelniania, które zezwalają na dostęp do baz danych zawierających dane osobowe lub pomieszczeń, w których znajduje się materiał dowodowy, wyłącznie upoważnionym osobom fizycznym;
- b) monitorowanie korzystania z dostępu do danych osobowych i operacji wykonywanych na tych danych;
- c) wprowadzenie kontroli audytowej.

IV.3. Zabezpieczenia w ramach inicjatywy w sprawie europejskiego nakazu dochodzeniowego

43. Biorąc pod uwagę szczególnie inwazyjny charakter określonych czynności dochodzeniowych, EIOD wzywa do gruntownej refleksji nad dopuszczalnością dowodów zgromadzonych w celach innych niż działania prewencyjne, czynności dochodzeniowo-śledcze lub prokuratorskie w przypadkach przestępstw lub wykonywanie sankcji karnych oraz egzekwowanie prawa do obrony. Ze szczególną uwagą należy rozważyć wykorzystanie dowodów uzyskanych na mocy art. 11 ust. 1 lit. d) decyzji ramowej 2008/977/WSiSW⁽³⁶⁾.

⁽³⁵⁾ Zob. grupa robocza art. 29 oraz grupa robocza ds. policii i wymiaru sprawiedliwości, Przyszłość prywatności (The Future of Privacy), s. 20 i następcie.

⁽³⁶⁾ Przepis ten dopuszcza wykorzystanie dowodów również „w innym celu – wyłącznie za uprzednią zgodą państwa członkowskiego przekazującego dane lub za zgodą osoby, której dotyczą dane, udzieloną zgodnie z prawem krajowym”.

44. Dlatego też w inicjatywie w sprawie europejskiego nakazu dochodzeniowego należy uwzględnić wyjątek od stosowania przepisów art. 11 ust. 1 lit. d). Wyjątek ten powinien przewidywać, że materiał dowodowy zgromadzony na mocy europejskiego nakazu dochodzeniowego nie może zostać wykorzystany w celach innych niż działania prewencyjne, czynności dochodzeniowo-śledcze lub prokuratorskie w przypadkach przestępstw lub wykonywanie sankcji karnych oraz egzekwowanie prawa do obrony.

IV.4. Zabezpieczenia w ramach inicjatywy w sprawie europejskiego nakazu ochrony

45. W odniesieniu do inicjatywy w sprawie europejskiego nakazu ochrony EIOD uznaje, że dane osobowe wymieniane pomiędzy właściwymi organami i wymienione w załączniku I inicjatywy (odnoszące się zarówno do ofiary, jak i osoby będącej przyczyną niebezpieczeństwa) są prawidłowe, stosowne oraz nienadmierne w stosunku do celów, dla których są gromadzone i przetwarzane dalej.
46. Jednakże niewystarczająco wyraźnie wynika z inicjatywy – szczególnie w art. 8 ust. 1 lit. b) – które dane osobowe dotyczące ofiary będą przekazywane osobie będącej przyczyną niebezpieczeństwa przez właściwy organ państwa wykonującego.
47. EIOD uważa, że przed udzieleniem informacji osobie będącej przyczyną niebezpieczeństwa właściwe będzie rozważenie okoliczności i treści środków ochronnych wydanych przez organ sądowy wydającego państwa członkowskiego. Z tego względu osobie tej należy udostępniać tylko te dane osobowe ofiary (co w niektórych przypadkach może obejmować dane kontaktowe), które są ściśle istotne dla pełnego wykonania środka ochronnego.
48. EIOD zdaje sobie sprawę, że przekazanie informacji kontaktowych (np. numerów telefonów, adresu ofiary oraz innych miejsc regularnie odwiedzanych, takich jak miejsce pracy lub szkoła dzieci) może w rzeczywistości zagrozić fizycznemu i psychicznemu samopoczuciu ofiary, a także wpłynąć na jej prawo do prywatności i do ochrony danych osobowych. Z drugiej strony w niektórych przypadkach wskazanie odpowiednich adresów może być konieczne do ostrzeżenia osoby będącej przyczyną niebezpieczeństwa o miejscach, w których nie wolno jej przebywać. Ma to na celu umożliwienie zgodności z nakazem i zapobieganie potencjalnym karom za jego naruszenie. Ponadto, w zależności od okoliczności, określenie jednej lub wielu lokalizacji, w których nie wolno przebywać osobie będącej przyczyną niebezpieczeństwa, może być konieczne, aby niepotrzebnie nie ograniczać jej swobody przemieszczania się.

49. W świetle tych rozważań EIOD podkreśla wagę tego zagadnienia i zaleca, żeby inicjatywa w sprawie europejskiego nakazu ochrony wyraźnie przewidywała, że, w zależności od okoliczności sprawy, osoba będąca przyczyną niebezpieczeństwa powinna otrzymać tylko te dane osobowe ofiary

(które w niektórych przypadkach mogą obejmować dane kontaktowe), które mają ścisły związek z pełnym wykonaniem środka ochronnego⁽³⁷⁾.

50. Na koniec EIOD prosi o wyjaśnienie wyrażenia „metody elektroniczne”, zawartego w motywie 10 inicjatywy w sprawie europejskiego nakazu ochrony. W szczególności należy wyjaśnić, czy dane osobowe są przetwarzane z użyciem „metod elektronicznych” i jakie gwarancje są zapewniane w takim przypadku.

V. ZASADY OCHRONY DANYCH I WSPÓLPRACA WYMIARÓW SPRAWIEDLIWOŚCI W SPRAWACH KARNYCH: KWESTIE ZWIĄZANE Z INICJATYWAMI W SPRAWIE EUROPEJSKIEGO NAKAZU OCHRONY I EUROPEJSKIEGO NAKAZU DOCHODZENIOWEGO

51. Decyzja Ramowa 2008/977/WSiSW stosuje się do każdej wymiany danych osobowych na mocy inicjatyw w sprawie europejskiego nakazu ochrony i europejskiego nakazu dochodzeniowego.
52. Mimo że EIOD uznaje, iż decyzja ramowa 2008/977/WSiSW – po wdrożeniu przez państwa członkowskie – stanowi znaczące działanie na rzecz ochrony danych w obszarze współpracy policyjnej i sądowej⁽³⁸⁾, to sama decyzja ramowa nie jest w pełni zadowalająca⁽³⁹⁾. Główna nierozwiązana kwestia odnosi się do jej ograniczonego zakresu stosowania. Stosowanie decyzji ramowej jest ograniczone do wymiany danych osobowych w obszarze policji i organów sądowych pomiędzy organami i systemami w różnych państwach członkowskich i na szczeblu UE⁽⁴⁰⁾.
53. Nawet jeżeli nie można rozstrzygnąć tej kwestii w kontekście inicjatyw w sprawie europejskiego nakazu ochrony i europejskiego nakazu dochodzeniowego, EIOD nalega na podkreślenie, że brak (wysokich) wspólnych norm ochrony danych we współpracy wymiarów sprawiedliwości może oznaczać, iż organ sądowy na szczeblu krajowym lub na szczeblu UE, gdy zajmuje się aktami sprawy zawierającymi dane pochodzące z innego państwa członkowskiego (w tym np. materiał dowodowy zgromadzony w oparciu o europejski nakaz dochodzeniowy), będzie musiał stosować inne zasady ochrony danych: niezależne przepisy krajowe (które muszą być zgodne

z konwencją nr 108 Rady Europy) w odniesieniu do danych pochodzących z tego samego państwa członkowskiego oraz przepisy wdrażające decyzję ramową 2008/977/WSiSW w odniesieniu do danych pochodzących z innego państwa członkowskiego. Tym samym różne „fragmenty informacji” mogłyby podlegać różnym systemom prawnym.

54. Skutki stosowania „podwójnych” norm ochrony danych w odniesieniu do każdego akt sprawy zawierających elementy transgraniczne jest istotne dla codziennej praktyki (np. zatrzymanie informacji przewidziane w obowiązujących przepisach każdego z organów przekazujących; dalsze ograniczenia dotyczące przetwarzania żądane przez każdy z organów przekazujących; w razie wniosku ze strony państwa trzeciego każdy z organów przekazujących dane wydawałby zgodę na podstawie własnej oceny tego państwa trzeciego pod kątem zapewnienia odpowiedniego poziomu ochrony lub zgodnie ze zobowiązaniami międzynarodowymi; różnice w przepisach dotyczących prawa dostępu osobę, której dane dotyczą, do tych danych). Ponadto poziom ochrony obywateli i ich prawa mogą być ogromnie różnicowane i podlegać różnym szerokim odstępstwom, w zależności od państwa członkowskiego, w którym odbywa się przetwarzanie⁽⁴¹⁾.
55. Dlatego też EIOD korzysta z okazji, aby powtórzyć swoją opinię na temat konieczności stosowania szerokich ram prawnych w dziedzinie ochrony danych, obejmujących wszystkie obszary kompetencji UE, w tym policję i wymiar sprawiedliwości, w odniesieniu zarówno do danych osobowych przekazywanych lub udostępnianych przez właściwe organy innego państwa członkowskiego, jak i do krajowego przetwarzania w przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości⁽⁴²⁾.
56. Wreszcie EIOD zwraca uwagę, że zasady ochrony danych powinny stosować się do wszystkich sektorów i do wykorzystywania danych w każdym celu⁽⁴³⁾. Oczywiście właściwie uzasadnione i jasno sformułowane wyjątki powinny być możliwe, szczególnie w odniesieniu do danych osobowych przetwarzanych dla celów egzekwowania prawa⁽⁴⁴⁾. Luki w ochronie danych osobowych są

⁽³⁷⁾ Wydaje się to być celem poprawek 13 i 55 zawartych w projekcie sprawozdania dotyczącego inicjatywy w sprawie przyjęcia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie europejskiego nakazu ochrony (00002/2010 – C7-0006/2010 – 2010/0802 (COD)), 20.5.2010, Komisja Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych – Komisja Praw Kobiety i Równouprawnienia.

⁽³⁸⁾ Zob. opinia EIOD w sprawie komunikatu Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady i Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego: Droga do europejskiej strategii w dziedzinie e-sprawiedliwości (2009/C 128/02) (Dz.U. C 128 z 6.6.2009, s. 13, pkt 17).

⁽³⁹⁾ Zob. trzy opinie EIOD w sprawie wniosku dotyczącego decyzji ramowej Rady w sprawie ochrony danych osobowych przetwarzanych w ramach współpracy policyjnej i sądowej w sprawach karnych (COM (2005) 475 wersja ostateczna) (Dz.U. C 47 z 25.2.2006, s. 27, Dz.U. C 91 z 26.4.2007, s. 9, Dz.U. C 139 z 23.6.2007, s. 1). Zob. także opinia EIOD w sprawie komunikatu Komisji do Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczącego przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości w służbie obywateli (Dz.U. C 276 z 17.11.2009, s. 8, pkt 19, 29 i 30).

⁽⁴⁰⁾ Zob. art. 2 decyzji ramowej 2008/977/WSiSW.

⁽⁴¹⁾ Zob. trzecia opinia EIOD w sprawie wniosku dotyczącego decyzji ramowej Rady w sprawie ochrony danych osobowych przetwarzanych w ramach współpracy policyjnej i sądowej w sprawach karnych (Dz.U. C 139 z 23.6.2007, s. 41), wspomniana w przypisie 39, pkt 46.

⁽⁴²⁾ To stanowisko EIOD jest wyraźnie poparte w opinii grupy roboczej art. 29 oraz grupy roboczej ds. policji i wymiaru sprawiedliwości Przyszłość prywatności. Wspólny wkład w konsultacje Komisji Europejskiej w sprawie ram prawnych dotyczących podstawowego prawa do ochrony danych osobowych (The Future of Privacy. Joint contribution to the Consultation of the European Commission on the legal framework for the fundamental right to protection of personal data), WP 168, przyjętej w dniu 1 grudnia 2009 r., s. 4, 7 i następane oraz s. 24 i następane.

⁽⁴³⁾ Zob. komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego i Rady – Przestrzeń wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości w służbie obywateli, Bruksela, 10.6.2009, COM(2009) 262 wersja ostateczna, s. 30: „Unia powinna przyjąć pełny system ochrony danych osobowych, obejmujący wszystkie obszary, w których przysługuje jej właściwość”.

⁽⁴⁴⁾ Takie podejście byłoby również zgodne z celem deklaracji 21 w sprawie ochrony danych osobowych w dziedzinie współpracy sądowej w sprawach karnych i współpracy policyjnej, załączonej do Traktatu z Lizbony.

sprzeczne z obecnymi (odnowionymi) ramami prawnymi Unii Europejskiej. Artykuł 3 ust. 2 dyrektywy 95/46/WE – wyłączający z zakresu stosowania dyrektywy obszar policji i wymiaru sprawiedliwości – nie spełnia założeń art. 16 TFUE. Ponadto konwencja nr 108 Rady Europy⁽⁴⁵⁾, która jest wiążąca dla wszystkich państw członkowskich, w niewystarczającym stopniu pokrywa te luki.

VI. WNIOSKI I ZALECENIA

57. W odniesieniu do inicjatyw w sprawie europejskiego nakazu ochrony i europejskiego nakazu dochodzeniowego EIOD zaleca:

- uwzględnienie przepisów szczegółowych przewidujących, że instrumenty te stosują się, nie naruszając decyzji ramowej Rady 2008/977/WSiSW z dnia 27 listopada 2008 r. w sprawie ochrony danych osobowych przetwarzanych w ramach współpracy policyjnej i sądowej w sprawach karnych,
- uwzględnienie przepisów wymagających od państw członkowskich dopilnowania, aby:
 - właściwe organy posiadały zasoby niezbędne do stosowania proponowanych dyrektyw,
 - właściwi funkcjonariusze przestrzegali norm zawodowych i podlegali odpowiednim procedurom wewnętrznym, które zapewniają w szczególności ochronę osób fizycznych w odniesieniu do przetwarzania danych osobowych, uczciwość proceduralną i stosowne przestrzeganie przepisów dotyczących poufności oraz tajemnicy służbowej,
 - systemy uwierzytelniania zezwalały na dostęp do baz danych zawierających dane osobowe lub pomieszczeń, w których znajduje się materiał dowodowy, wyłącznie upoważnionym osobom fizycznym,
 - prowadzono monitorowanie korzystania z dostępu do danych oraz operacji,
 - wprowadzono kontrolę audytową.

58. W odniesieniu do inicjatywy w sprawie europejskiego nakazu ochrony EIOD zaleca:

- zawarcie w niej jasnego stwierdzenia, że, w zależności od okoliczności sprawy, osoba będąca przyczyną niebezpieczeństwa powinna otrzymać tylko te dane osobowe ofiary (które w niektórych przypadkach

mogą obejmować dane kontaktowe), które mają ścisły związek z pełnym wykonaniem środka ochronnego,

- wyjaśnienie wyrażenie „metody elektroniczne”, zawartego w motywie 10 inicjatywy w sprawie europejskiego nakazu ochrony.

59. W odniesieniu do inicjatywy w sprawie europejskiego nakazu dochodzeniowego EIOD zaleca:

- wprowadzenie do niej przepisu dotyczącego tłumaczeń, podobnego do art. 16 inicjatywy w sprawie europejskiego nakazu ochrony,
- włączenie do niej przepisu zapobiegającego wykorzystaniu materiału dowodowego w celach innych niż działania prewencyjne, czynności dochodzeniowo-śledcze lub prokuratorskie w przypadkach przestępstw lub wykonywanie sankcji karnych oraz egzekwowanie z prawa do obrony, stanowiącego wyjątek od art. 11 ust. 1 lit. d) decyzji ramowej 2008/977/WSiSW,
- dodanie klauzuli oceny do inicjatywy w sprawie europejskiego nakazu dochodzeniowego, która od państw członkowskich wymagałaby regularnego składania sprawozdań dotyczących stosowania tego instrumentu, a od Komisji wymagałaby dokonywania syntezy tych sprawozdań i, w stosownych przypadkach, wydawania odpowiednich wniosków w sprawie zmian.

60. Ponadto ogólnie EIOD:

- zaleca Komisji, aby ustanowiła procedurę konsultacji z EIOD, w przypadku gdy inicjatywa przedstawiona przez państwa członkowskie wiąże się z przetwarzaniem danych osobowych,
- po raz kolejny podkreśla konieczność stosowania szerokich ram prawnych w dziedzinie ochrony danych, obejmujących wszystkie obszary kompetencji UE, w tym policję i wymiar sprawiedliwości, w odniesieniu zarówno do danych osobowych przekazywanych lub udostępnianych przez właściwe organy innego państwa członkowskiego, jak i do krajowego przetwarzania w przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości.

Sporządzono w Brukseli dnia 5 października 2010 r.

Peter HUSTINX
Europejski Inspektor Ochrony Danych

⁽⁴⁵⁾ Konwencja Rady Europy o ochronie osób w związku z automatycznym przetwarzaniem danych osobowych, 28.1.1981, nr 108.

Opinia Europejskiego Inspektora Ochrony Danych na temat wniosku dotyczącego decyzji Rady w sprawie zawarcia Umowy między Unią Europejską i Stanami Zjednoczonymi w sprawie przetwarzania i przekazywania danych z komunikatów finansowych przez Unię Europejską Stanom Zjednoczonym do celów Programu śledzenia środków finansowych należących do terrorystów

(2010/C 355/02)

EUROPEJSKI INSPEKTOR OCHRONY DANYCH,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 16,

uwzględniając Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej, w szczególności jej art. 8,

uwzględniając dyrektywę 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych⁽¹⁾,

uwzględniając wniosek o opinię zgodnie z art. 28 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 45/2001 o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych⁽²⁾,

PRZYJMUJE NASTĘPUJĄCĄ OPINIĘ

I. WPROWADZENIE

1. W dniu 15 czerwca 2010 r. Komisja przyjęła wniosek dotyczący decyzji Rady w sprawie zawarcia Umowy między Unią Europejską i Stanami Zjednoczonymi w sprawie przetwarzania i przekazywania danych z komunikatów finansowych przez Unię Europejską Stanom Zjednoczonym do celów Programu śledzenia środków finansowych należących do terrorystów (zwany dalej „wnioskiem”). Wniosek (zawierający projekt umowy ze Stanami Zjednoczonymi) został przesłany do EIOD do konsultacji. EIOD z zadowoleniem przyjął tę konsultację i zaleca włączenie odniesienia do niniejszej opinii w preambułę wniosku.
2. Wniosek Komisji wynika ze zmian w architekturze SWIFT⁽³⁾, która od dnia 1 stycznia 2010 r. zapewnia, że komunikaty o transakcjach finansowych w zakresie Euro-

⁽¹⁾ Dz.U. L 281 z 23.11.1995, s. 31.

⁽²⁾ Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1.

⁽³⁾ SWIFT jest przedsiębiorstwem z siedzibą w Belgii, świadczącym na całym świecie usługi w zakresie komunikatów na rzecz instytucji finansowych. Od 2001 r. Departament Skarbu USA w drodze nakazów administracyjnych żąda od SWIFT dostępu do niektórych danych osobowych dotyczących transakcji finansowych, skopiowanych na serwerach znajdujących się na terytorium USA.

pejskiego Obszaru Gospodarczego i Szwajcarii pozostaną w obrębie obszaru europejskiego – w odróżnieniu od obszaru transatlantyckiego – i nie będą już kopiowane w centrum operacyjnym USA.

3. Niniejszy wniosek Komisji przewiduje międzynarodową umowę pomiędzy UE a USA, która w oparciu o art. 216 (umowy międzynarodowe), art. 82 (współpraca w zakresie wymiaru sprawiedliwości) i art. 87 (współpraca policyjna) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, będzie wymagała przekazywania do Departamentu Skarbu USA właściwych danych z komunikatów finansowych, które są niezbędne do celów programu śledzenia środków finansowych należących do terrorystów wdrażanego przez federalny Departament Skarbu.
4. W szczególności w związku z decyzją Parlamentu Europejskiego z dnia 11 lutego 2010 r. o wstrzymaniu zgody na umowę tymczasową podpisaną w dniu 30 listopada 2009 r., nowy projekt ma na celu uwzględnić zwłaszcza kwestie dotyczące ochrony danych osobowych, prawa podstawowego, które wraz z wejściem w życie traktatu lizbońskiego nabrało jeszcze większego znaczenia w ramach prawnych Unii Europejskiej.
5. Wniosek podkreśla znaczenie ochrony danych poprzez bezpośrednie odwołanie do właściwych artykułów Traktatu i innych międzynarodowych instrumentów oraz poprzez potwierdzenie jego charakteru prawa podstawowego. Nie przewiduje jednak wykorzystania art. 16 TFUE jako podstawy prawnej, mimo iż art. 1 ust. 1 zaproponowanej umowy podkreśla wysoki poziom ochrony danych jako jeden z jej głównych celów. W tym względzie EIOD niezmiennie powtarza, że umowa ta nie odnosi się jedynie do wymiany danych osobowych, ale również do ochrony tych danych. Artykuł 16 TFUE nie jest więc mniej istotny jako podstawa prawna niż art. 82 i 87 TFUE, które odnoszą się do współpracy organów ścigania, a które wybrano jako podstawę prawną.
6. Wniosek podlega procedurze art. 218 ust. 6 TFUE. Zgodnie z tą procedurą Rada może przyjąć decyzję zezwalającą na zawarcie umowy dopiero po uzyskaniu zgodny Parlamentu Europejskiego. Niniejszy wniosek stanowi więc zasadniczy „precedens” w stosowaniu nowych procedur lizbońskich do międzynarodowej umowy dotyczącej ochrony danych osobowych. Zapewnienie odpowiedniego zamieszczenia zasad ochrony i zabezpieczeń danych w tej umowie utworze drogę pomyślnemu rozwiązaniu innych negocjacji.

7. W tym kontekście EIOD podkreśla znaczenie negocjacji w sprawie umowy pomiędzy Unią Europejską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki dotyczących ochrony danych osobowych przekazywanych i przetwarzanych na potrzeby zapobiegania przestępstwom, w tym przestępstwom terrorystycznym, prowadzenia odnośnych dochodzeń, wykrywania lub ścigania tych przestępstw, w ramach współpracy policyjnej i współpracy wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych. Projekt mandatu do wszczęcia tych negocjacji został przyjęty przez Komisję w dniu 26 maja 2010 r. Przedstawiając ten projekt mandatu, Komisja podkreśliła potrzebę solidnej umowy w zakresie ochrony danych osobowych ⁽¹⁾.

8. W tym kontekście EIOD zaleca dołączenie do obecnego wniosku silnego powiązania z negocjacjami z USA dotyczącymi tych ogólnych transatlantyckich ram ochrony danych. Należy zapewnić, że normy te będą mieć zastosowanie również do Programu śledzenia środków finansowych należących do terrorystów. EIOD zaleca włączenie tego wymogu do obecnej umowy albo przynajmniej uzgodnienie z rządem Stanów Zjednoczonych, że ewentualna przyszła umowa w sprawie ochrony danych będzie obejmować wymianę przewidzianą w obecnym wniosku.

9. W końcu EIOD aktywnie uczestniczy w przyjmowaniu stanowisk grupy roboczej art. 29 oraz grupy roboczej ds. policji i wymiaru sprawiedliwości. Poza kwestiami, które zostały poruszone lub mają zostać poruszone w tych stanowiskach niniejsza opinia analizuje obecny wniosek poprzez odnoszenie się do wcześniejszych uwag EIOD dotyczących umowy tymczasowej i bieżących negocjacji ze Stanami Zjednoczonymi.

II. ANALIZA WNIOSKU

II.1. Wniosek zawiera kilka udoskołań

10. EIOD potwierdza, że wniosek ten przewiduje pewne zasadnicze udoskołaenia w stosunku do pierwszej tymczasowej umowy w sprawie Programu śledzenia środków finansowych należących do terrorystów.

— Wyłączenie danych SEPA. Wniosek przewiduje bezpośrednio, że wnioski Departamentu Skarbu USA nie będą dotyczyły danych odnoszących się do jednolitego obszaru płatności w euro (art. 4 ust. 2 lit. d)).

— Definicja terroryzmu. Artykuł 2 wniosku jest oparty na definicji terroryzmu zgodnej z podejściem z art. 1 decyzji ramowej Rady 2002/475/WSiSW ⁽²⁾.

11. Ponadto, w związku z wnioskami Parlamentu Europejskiego i europejskimi organami ochrony danych wniosek zawiera kilka przepisów (art. 14–18) dotyczących praw osób, których dane dotyczą, takich jak prawo do bycia informowanym, prawo do dostępu do danych, prawo do poprawiania, usuwania i blokowania danych oraz prawo do środków odwoławczych. Faktyczna wykonalność tych przepisów i procedury, jakie mają stosować osoby niebędące obywatelami USA lub rezydenci pozostaje nadal niejasna (zobacz poniżej pkt II.2.3).

II.2. Potrzebne są jednak dalsze udoskołaenia

12. EIOD w pełni zgadza się z koniecznością zapewnienia, zgodnie z art. 1.1 wniosku, pełnego poszanowania prawa do prywatności i ochrony danych osobowych. W tej perspektywie EIOD zauważa, że nadal istnieje konieczność uwzględnienia pewnych otwartych kwestii i udoskołaenia kluczowych elementów w celu spełnienia warunków unijnych ram prawnych ochrony danych osobowych.

II.2.1. Czy planowane przetwarzanie danych osobowych jest naprawdę konieczne i proporcjonalne?

13. EIOD jest w pełni świadomy, że zwalczanie terroryzmu i finansowania terroryzmu może wymagać ograniczenia prawa do ochrony danych osobowych oraz przepisów dotyczących tajemnicy bankowej. Dzieje się tak już w przypadku wielu instrumentów unijnych ⁽³⁾ zawierających szereg środków, których celem jest zwalczanie nadużywania systemu finansowego do celów prania pieniędzy i finansowania terroryzmu. Instrumenty te zawierają również szczegółowe przepisy zezwalające na wymianę informacji z organami państw trzecich oraz zabezpieczenia w celu ochrony danych osobowych, zgodnie z dyrektywą 95/46/WE.

14. Ponadto umowa w sprawie wzajemnej pomocy prawnej pomiędzy UE a USA wyraźnie zezwala na wymianę pomiędzy organami ścigania informacji odnoszących się do rachunków bankowych i transakcji finansowych oraz określa warunki i ograniczenia w zakresie takiej wymiany. Ponadto, na poziomie międzynarodowym tzw. zasady Egmont ⁽⁴⁾ określają podstawę międzynarodowej wymiany danych na temat transakcji finansowych pomiędzy jednostkami analityki finansowej, ustanawiając przy tym ograniczenia i zabezpieczenia w zakresie wykorzystania wymienianych danych. Ponadto instrumenty wymiany danych pomiędzy USA, Europolem i Eurojustem zostały już wprowadzone, zapewniają jednocześnie wymianę informacji i ochronę danych osobowych.

⁽¹⁾ Zob. komunikat prasowy: <http://europa.eu/rapid/pressReleasesAction.do?reference=IP/10/609&format=HTML&aged=0&language=PL&guiLanguage=pl>

⁽²⁾ Decyzja ramowa Rady z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie zwalczania terroryzmu, (Dz.U. L 164 z 22.6.2002, s. 3).

⁽³⁾ W szczególności dyrektywa 2005/60/WE w sprawie przeciwdziałania korzystaniu z systemu finansowego w celu prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu oraz rozporządzenie (WE) nr 1781/2006 w sprawie informacji o zleceniodawcach, które towarzyszą przekazom pieniężnym.

⁽⁴⁾ <http://www.egmontgroup.org/library/download/5>

15. W tym kontekście wniosek Komisji podkreśla użyteczność programu śledzenia środków finansowych należących do terrorystów, podobnie jak zauważono w sprawozdaniach Departamentu Skarbu USA i wybranej osoby. Warunkiem określonym w art. 8 EKPC w celu uzasadnienia ingerencji w życie prywatne jest „konieczność”, a nie „użyteczność”.
16. Według EIOD należy odpowiednio wykazać rzeczywistą wartość dodaną tej umowy z uwzględnieniem istniejących już instrumentów lub inaczej mówiąc – w jakim zakresie umowa jest rzeczywiście konieczna w celu uzyskania wyników, których nie można było uzyskać poprzez zastosowanie instrumentów w mniejszym stopniu ingerujących w prywatność, takich jak zawarte już w istniejących międzynarodowych i unijnych ramach prawnych. Według EIOD ta wartość dodana powinna zostać jednoznacznie określona jako warunek konieczny umowy z USA dotyczącej wymiany danych finansowych, również ze względu na ingerujący charakter umowy (zobacz również pkt 18–22 dotyczące proporcjonalności).
17. EIOD nie jest w stanie ocenić konieczności tej umowy. Nawet jednak przy wykazaniu konieczności umowy inne kwestie nadal zasługują na uwagę negocjatorów.
18. Proporcjonalność jest również głównym kryterium oceny ilości przekazywanych danych i ich okresu przechowywania. Artykuł 4 wniosku zawęża zakres wniosków USA. Wniosek nadal jednak stanowi, że dane osobowe będą przekazywane organom USA masowo, a następnie zasadniczo będą przechowywane przez okres 5 lat bez względu na to, czy zostały pobrane lub czy istnieje potwierdzony związek z określonym dochodzeniem lub procesem ścigania przestępstwa.

Masowe przekazywanie danych

19. Wniosek, mimo wniosków Parlamentu Europejskiego i europejskich organów ochrony danych, jest nadal oparty na koncepcji, że dane osobowe będą przekazywane masowo do Departamentu Skarbu USA. W tym względzie należy wyjaśnić, że faktu, iż obecny system SWIFT nie zezwala na ukierunkowane wyszukiwanie, nie można uznać za dostateczne uzasadnienie zgodności z prawem masowego przekazywania danych zgodnie z unijnymi przepisami dotyczącymi ochrony danych.
20. EIOD uważa więc, że należy poszukać rozwiązań, które zapewnią zastąpienie masowego przekazywania danych mechanizmami umożliwiającymi filtrowanie danych na

temat transakcji finansowych w UE i gwarantującymi przesyłanie organom USA wyłącznie właściwych i niezbędnych danych. Jeśli rozwiązań tych nie można znaleźć w trybie natychmiastowym, umowa powinna wtedy ściśle określać krótki okres przejściowy, po którym masowe przekazywanie danych nie będzie dozwolone.

Okres przechowywania danych

21. Jeśli chodzi o okres przechowywania danych, EIOD potwierdza, że wniosek prawidłowo określa maksymalne okresy zatrzymywania danych oraz mechanizmy zapewniające usuwanie danych osobowych, gdy nie są już więcej potrzebne. Przepisy art. 6 wniosku dotyczące niedobrych danych wydają się jednak iść w przeciwnym kierunku. Po pierwsze, pojęcie „niedobrych danych” nie jest oczywiste, powinno zostać zatem wyjaśnione. Po drugie, nie wykazano powodów, dla których przechowywanie niedobrych danych przez 5 lat jest konieczne.
22. EIOD w pełni potwierdza konieczność dopilnowania, by dane osobowe niezbędne do określonego dochodzenia lub ścigania przestępstwa w ramach zwalczania terroryzmu udostępniano, przetwarzano i przechowywano tak długo, jak jest konieczne, w niektórych przypadkach dłużej niż przez 5 lat, ponieważ może zdarzyć się, że dane osobowe są niezbędne dla długotrwałych dochodzeń lub postępowań sądowych. Zakładając jednak, że niepobrane dane są danymi, które zostały przekazane masowo i których nie udostępniono ani nie wykorzystano do określonego procesu ścigania przestępstwa lub dochodzenia, dozwolony okres przechowywania tych danych powinien zostać znacznie ograniczony. W tym kontekście powinno się podkreślić, że niemiecki Federalny Trybunał Konstytucyjny uznał, iż w przypadku zatrzymywania danych dotyczących połączeń sześciomiesięczny okres przechowywania jest już bardzo długi i wymaga w związku z tym odpowiednio uzasadnienia⁽¹⁾. Wydawało się, że Trybunał Konstytucyjny uznał ten sześciomiesięczny okres za maksymalny w odniesieniu do danych, które nie odnosiły się do określonego dochodzenia.

II.2.2. Czy wniosek zapewnia nadzór sądowy?

23. Zgodnie z mandatem negocjacyjnym sądowy organ publiczny powinien być odpowiedzialny za otrzymywanie wniosków od Departamentu Skarbu USA, ocenienie ich zgodności z umową i w stosownych przypadkach wymaganie od dostawcy przekazania danych w oparciu o system „pchający”. Zarówno Parlament Europejski, jak i EIOD, z zadowoleniem przyjęli to podejście, które stanowi podstawową gwarancję – zgodnie z krajowymi konstytucjami i systemami prawnymi państw członkowskich – zapewniającą zgodne z prawem i zrównoważone przekazywanie danych oraz niezależny nadzór.

⁽¹⁾ Wyrok z dnia 2 marca 2010 r.

24. Wniosek przypisuje jednak to zadanie Europolowi, który jest agencją europejską mającą na celu zapobieganie przestępczości zorganizowanej, terroryzmowi i innym poważnym przestępstwom, które dotyczą co najmniej dwóch państw członkowskich⁽¹⁾. Oczywiście jest, że Europol nie jest organem sądowym.

25. Ponadto Europol ma określone powody do wymiany danych osobowych na podstawie zaproponowanej umowy. Artykuł 10 wniosku daje Europolowi prawo do zażądania właściwych informacji uzyskanych w ramach Programu śledzenia środków finansowych należących do terrorystów, jeśli istnieją podstawy do przypuszczeń, iż osoba lub podmiot są powiązane z terroryzmem. Trudno pogodzić to uprawnienie Europolu, które może być ważne przy wypełnianiu zadania Europolu i które wymaga dobrych relacji z Departamentem Skarbu USA, z zadaniem Europolu polegającym na zapewnieniu niezależnego nadzoru.

26. Ponadto EIOD zastanawia się, w jakim zakresie obecne ramy prawne powierzają Europolowi – w szczególności bez zmiany jego podstawy prawnej zgodnie ze zwykłą procedurą ustanowioną w traktacie lizbońskim – zadania i uprawnienia do uczynienia wniosku administracyjnego pochodzącego z państwa trzeciego „wiązącym” (art. 4 ust. 5) dla prywatnego przedsiębiorstwa, które stanie się tym samym „upoważnione i zobowiązane” do dostarczenia danych do państwa trzeciego. W tym kontekście należy zauważyć, że w obecnym stanie prawa unijnego nie jest oczywiste, czy decyzja Europolu dotycząca prywatnego przedsiębiorstwa będzie podlegała kontroli sądowej ze strony Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej.

27. W związku z tym EIOD podtrzymuje swoje stanowisko, zgodnie z którym również ze względu na przestrzeganie mandatu negocjacyjnego i obecnych unijnych ram prawnych zadanie oceny wniosków Departamentu Skarbu USA powinno zostać powierzone sądowemu organowi publicznemu.

II.2.3. Czy wniosek zapewnia wykonalne prawa osób, których dane dotyczą (i ich ochronę)?

28. Jak wspomniano w części wstępnej niniejszej opinii, wniosek określa kilka praw osób, których dane dotyczą, takich jak prawo do bycia informowanym, prawo do dostępu do danych, prawo do poprawiania, usuwania i blokowania danych oraz prawo do środków odwoławczych. Ważne jednak, z jednej strony, by udoskonalić niektóre elementy tych przepisów, a z drugiej strony, by zapewnić ich faktyczną wykonalność.

29. W odniesieniu do prawa do dostępu danej osoby do własnych danych osobowych, umowa zawiera kilka ograniczeń. EIOD potwierdza, że w szczególności w kontekście zwalczania terroryzmu ograniczenia praw osób, których dane

dotyczą, mogą zostać wprowadzone, o ile są konieczne. Wniosek powinien jednak jasno określać, że o ile ujawnianie danej osobie jej danych osobowych może zostać ograniczone w okolicznościach określonych w art. 15 ust. 2, ujawnianie tych informacji europejskim i krajowym organom ochrony danych powinno być zawsze możliwe, w celu umożliwienia tym organom rzeczywistego wywiązania się z ich nadzorczego obowiązku. Oczywiście na organach ochrony danych będzie spoczywać obowiązek zachowania poufności przy wykonywaniu zadań i nie ujawnią one danych odnośnie osoby tak długo, jak będą istnieć warunki dla takiego wyjątku.

30. W odniesieniu do prawa do poprawiania art. 17 ust. 2 stanowi, że gdy to możliwe, każda ze Stron w przypadku odkrycia, że istotne informacje przekazane przez nią lub otrzymane przez nią od drugiej Strony na mocy niniejszej Umowy są nieścisłe lub niewiarygodne, informuje o tym drugą Stronę. EIOD uważa, że obowiązek poprawiania nieścisłych lub niewiarygodnych danych jest podstawową gwarancją nie tylko dla osoby, której dane dotyczą, ale również dla skuteczności działania organów ścigania. W tym kontekście organy wymieniające dane powinny wprowadzić mechanizmy zapewniające, że to poprawienie jest zawsze wykonalne, a z wniosku powinno się w związku z tym usunąć wyrażenie „gdy to możliwe”.

31. Główna wątpliwość EIOD dotyczy jednak konkretnej wykonalności tych praw. Z jednej strony, ze względu na pewność prawa i przejrzystość wniosek powinien określać szczegółowo, jakie są konkretne procedury, z których osoby, których dane dotyczą, mogą skorzystać w celu wykonania swoich praw uznanych w umowie, zarówno UE, jak i w USA.

32. Z drugiej strony, art. 20 ust. 1 wyraźnie i jasno stwierdza, że umowa nie tworzy ani nie przyznaje żadnych praw czy korzyści żadnym osobom ani podmiotom prywatnym lub publicznym. EIOD zauważa, że przepis ten wydaje się unieważniać lub przynajmniej podważać wiążący skutek przepisów umowy określających prawa osób, których dane dotyczą, które nie zostały jeszcze uznane lub nie są wykonywalne w ramach przepisów amerykańskich, w szczególności gdy osoby, których dane dotyczą, nie są obywatelami USA lub nie mieszkają tam na stałe. Dla przykładu amerykańska ustawa o prywatności ustanawia podstawowe prawo do dostępu do danych osobowych, które jest mocniejsze niż ogólne prawo do dostępu, gwarantowane ogółowi społeczeństwa przez amerykańską ustawę o wolności informacji. Ustawa o prywatności wyraźnie stanowi jednak, że wniosek o dostęp do własnych rejestrów danej osoby jest możliwy tylko dla obywatela Stanów Zjednoczonych lub cudzoziemca, który zgodnie z prawem uzyskał zgodę na stały pobyt⁽²⁾.

⁽¹⁾ Zob. na przykład art. 3 decyzji Rady 2009/371/WSiSW ustanawiającej Europejski Urząd Policji (Europol), (Dz.U. L 121 z 15.5.2009, s. 37).

⁽²⁾ Zostało to potwierdzone informacjami dostępnymi na stronie Departamentu Skarbu USA: „Gdy składasz wniosek o powiadomienie lub dostęp do rejestrów, powinienes: [...] złożyć oświadczenie, że jesteś obywatelem Stanów Zjednoczonych lub obcokrajowcem, który zgodnie z prawem uzyskał zgodę na stały pobyt w Stanach Zjednoczonych [...]”, <http://www.treas.gov/foia/how-to.html> (ostatnia wizyta w dniu 21 czerwca 2010 r.).

33. EIOD zaleca dlatego, by obecne sformułowanie art. 20 ust. 1 zostało zmienione w celu dopilnowania, by prawa nadane na mocy wniosku zostały wyraźnie stwierdzone i były faktycznie wykonalne również na terytorium USA.

II.2.4. Czy wniosek zapewnia odpowiednio niezależną kontrolę i nadzór?

34. Artykuł 12 wniosku określa różne poziomy monitorowania warunków i zabezpieczeń ustanowionych w umowie. „Niezależne organy nadzorcze” będą monitorować w czasie rzeczywistym i retrospektywnie wyszukania Departamentu Skarbu USA. Ponadto „niezależna osoba wyznaczona przez Komisję Europejską” będzie na bieżąco monitorować pierwszy poziom nadzoru, w tym jego niezależność. Należy wyjaśnić, jakie będą zadania tej niezależnej osoby, jak zostanie zagwarantowane, że będzie mogła rzeczywiście wykonywać zadania i komu będzie zdawała z nich sprawozdanie.

35. Artykuł 13 ustanawia również mechanizm wspólnego przeglądu, który ma zostać przeprowadzony po 6 miesiącach, a następnie w regularnych odstępach. Ten wspólny przegląd zostanie przeprowadzony przez delegację EU-USA, w tym w delegacji UE – przez przedstawicieli z dwóch organów ochrony danych, i zakończy się sprawozdaniem, który Komisja przedstawi Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

36. EIOD podkreśla, że niezależny nadzór jest kluczowym elementem prawa do ochrony danych osobowych, co potwierdza art. 16 TUE i art. 8 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej. W ostatnim czasie Trybunał Sprawiedliwości wyznaczył ścisłe kryteria niezależności w wyroku z dnia 9 marca 2010 r. w sprawie Komisja przeciwko Niemcom⁽¹⁾. Jasne jest, że te same ścisłe kryteria nie mogą zostać wprowadzone w stosunku do państw trzecich, ale jest również jasne, że odpowiednia ochrona danych osobowych⁽²⁾ może istnieć tylko wtedy, gdy istnieją odpowiednie gwarancje niezależnego nadzoru. Jest to również warunek międzynarodowych umów z państwami, których system prawny nie ustanawia konieczności kontroli przez niezależny organ.

37. W tym kontekście podstawowe znacznie ma fakt, by przynajmniej szczegółowe zasady nadzoru oraz wspólnego przeglądu oraz uprawnienia i gwarancje niezależności osób zaangażowanych w nadzór zostały wyraźnie określone w umowie, a nie były „wspólnie koordynowane” lub ustalane na późniejszym etapie przez strony. W szczególności, ważne jest zapewnienie, by zarówno osoba wyznaczona przez Komisję Europejską, jak i przedstawiciele europejskich organów ochrony danych

byli w stanie działać niezależnie i faktycznie wywiązywać się ze swoich obowiązków nadzorczych.

38. Ponadto wniosek powinien nie tylko określać datę pierwszego wspólnego przeglądu, który powinien odbyć się po 6 miesiącach, ale również ramy czasowe kolejnego przeglądu, który następnie może odbywać się, na przykład, każdego roku. EIOD zaleca również ustalenie więzi pomiędzy wynikiem tych wspólnych przeglądów a okresem umowy.

39. W tym kontekście EIOD podkreśla, że wskazana jest klauzula wygaśnięcia, również w świetle ewentualnej dostępności bardziej ukierunkowanych rozwiązań w długim okresie. Klauzula wygaśnięcia mogłaby być również dobrym bodźcem do zapewnienia, że poczyniono niezbędne wysiłki w celu utworzenia takich rozwiązań, co oznaczałoby, że nie ma powodów przesyłania masowych danych do Departamentu Skarbu USA.

40. W celu zwiększenia skuteczności nadzoru i wspólnego przeglądu powinny być dostępne informacje i właściwe dane na temat liczby wniosków o dostęp i środki odwoławcze, ewentualnych działań następczych (usuwanie, poprawienia itp.) oraz liczby decyzji ograniczających prawa osób, których dane dotyczą. W tym samym duchu, jeśli chodzi o przegląd, informacje powinny być dostępne i powinny określać ilość nie tylko komunikatów „udostępnionych” Departamentowi USA, ale również komunikatów „dostarczonych” temu Departamentowi. Powinno się to określić w umowie.

41. Ponadto uprawnienia i kompetencje europejskich organów ochrony danych nie powinny być w jakikolwiek sposób ograniczone w tym wniosku. W tym kontekście EIOD zauważa, że wniosek czyni krok wstecz w stosunku do tymczasowej umowy w sprawie Programu śledzenia środków finansowych należących do terrorystów. W rzeczy samej, o ile w preambule wcześniejszej umowy stwierdzono, że niniejsza umowa nie stanowi odstępstwa od istniejących uprawnień organów ochrony danych w państwach członkowskich dotyczących ochrony osób fizycznych w odniesieniu do przetwarzania ich danych osobowych, wniosek odnosi się obecnie do nadzoru odpowiednich organów ochrony danych w sposób spójny ze szczegółowymi postanowieniami niniejszej Umowy. EIOD zaleca więc, by wniosek wyraźnie stwierdzał, że umowa nie odstępkuje od uprawnień europejskich organów ochrony danych ani ich nie ogranicza.

III. WNIOSKI

42. EIOD potwierdza, że wniosek ten przewiduje pewne znaczące udoskonalenia w stosunku do pierwszej tymczasowej umowy w sprawie Programu śledzenia środków finansowych należących do terrorystów, takie jak wykluczenie danych SEPA, bardziej ograniczona definicja terroryzmu i bardziej szczegółowe przepisy odnoszące się do praw osób, których prawa dotyczą.

⁽¹⁾ Sprawa C-518/07, nieopublikowana dotychczas w Zbiorze.

⁽²⁾ Artykuł 8 objętej wnioskiem umowy stanowi, że Departament Skarbu USA ma zapewnić odpowiedni poziom ochrony.

43. EIOD zauważa jednak, że powinien zostać spełniony podstawowy warunek wstępny oceny zasadności nowej umowy w sprawie Programu śledzenia środków finansowych należących do terrorystów. Konieczność projektu należy ustalić w stosunku do już istniejących europejskich i międzynarodowych instrumentów.
44. Jeśli tak by było, EIOD zauważa, że nadal istnieje konieczność uwzględnienia pewnych otwartych kwestii i udoskonalenia kluczowych elementów w celu spełnienia warunków unijnych ram prawnych ochrony danych osobowych, takich jak:
- zapewnienie zastąpienia masowego przekazywania danych mechanizmami umożliwiającymi filtrowanie danych na temat transakcji finansowych w UE i gwarantującymi przesyłanie organom USA wyłącznie właściwych i niezbędnych danych,
 - znaczne ograniczenie okresu przechowywania niepołączonych danych,
 - powierzenie zadania oceny wniosków Departamentu USA sądowemu organowi publicznemu, zgodnie z mandatem negocjacyjnym i obecnymi ramami prawnymi UE,
 - zapewnienie wyraźnego stwierdzenia i faktycznej wykonalności praw osób, których dane dotyczą, nadanych we wniosku, również na terytorium USA,
- poprawa mechanizmów niezależnego nadzoru i monitorowania, poprzez:
 - (i) dopilnowanie, by zadania i rola zarówno osoby wyznaczonej przez Komisję Europejską, jak i przedstawicieli europejskich organów ochrony danych były dobrze określone i by były one w stanie działać niezależnie i faktycznie wywiązywać się ze swoich obowiązków nadzorczych;
 - (ii) dopilnowanie, by wspólne przeglądy odbywały się regularnie i by ich wynik był powiązany z okresem umowy poprzez klauzulę wygaśnięcia;
 - (iii) rozszerzenie informacji dostępnych dla niezależnych organów nadzorczych i organów ochrony danych;
 - (iv) unikanie ograniczania przez umowę uprawnień europejskich organów ochrony danych,
 - włączenie odniesienia do niniejszej opinii w preambułę wniosku.

Sporządzono w Brukseli dnia 22 czerwca 2010 r.

Peter HUSTINX
Europejski Inspektor Ochrony Danych

Opinia Europejskiego Inspektora Ochrony Danych w sprawie Komunikatu Komisji do Parlamentu Europejskiego i Rady – „Przegląd zarządzania informacjami w przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości”

(2010/C 355/03)

EUROPEJSKI INSPEKTOR OCHRONY DANYCH,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 16,

uwzględniając Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej, w szczególności jej art. 8,

uwzględniając dyrektywę 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych ⁽¹⁾,

uwzględniając wniosek o wydanie opinii zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 45/2001 o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych ⁽²⁾, w szczególności jego art. 41,

PRZYJMUJE NASTĘPUJĄCĄ OPINIĘ:

I. WPROWADZENIE

1. W dniu 20 lipca 2010 r. Komisja przyjęła Komunikat zatytułowany „Przegląd zarządzania informacjami w przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości” (zwany dalej „komunikatem”) ⁽³⁾. Komunikat został przekazany do EIOD do konsultacji.
2. EIOD wyraża zadowolenie z otrzymania prośby o konsultację ze strony Komisji. Jeszcze przed przyjęciem komunikatu EIOD miał możliwość udzielania nieformalnych uwag. Wiele z tych uwag zostało uwzględnionych w ostatecznej wersji dokumentu.

Cele i zakres komunikatu

3. EIOD z zadowoleniem przyjmuje cel komunikatu, którym jest „przedstawienie pełnego obrazu środków na poziomie UE, które obowiązują, są wdrażane lub rozważane, a które regulują proces gromadzenia, przechowywania lub transgranicznej wymiany danych osobowych do celów egzekwowania prawa i zarządzania migracją” ⁽⁴⁾. Celem dokumentu jest również przedstawienie obywatelom wglądu w rodzaj informacji, które ich dotyczą, a są zbierane, przechowywane i wymieniane, do jakich celów i przez kogo. Ponadto

według Komisji Komunikat powinien stanowić również przejrzyste narzędzie referencyjne dla wszystkich zainteresowanych stron, które pragną uczestniczyć o przyszłym kierunku polityki UE w tym obszarze. Powinien on więc przyczynić się do opartego na pełnych informacjach dotyczących polityki dialogu ze wszystkimi zainteresowanymi stronami.

4. Konkretnie: w komunikacie mowa jest o tym, że jego celem jest wyjaśnienie głównego celu instrumentów, ich struktury, rodzajów danych osobowych, które one obejmują, określenie „wykazu organów mających dostęp do tych danych” ⁽⁵⁾ oraz przepisów dotyczących ochrony i przechowywania danych. Ponadto w załączniku I znajduje się ograniczona liczba przypadków ilustrujących, w jaki sposób instrumenty te działają w praktyce.
5. Ponadto w dokumencie określono ogólne zasady („zasady materialne” i „zasady zorientowane na proces”), których Komisja zamierza przestrzegać przy przyszłym opracowywaniu instrumentów zbierania, przechowywania i wymiany danych. Jako „zasady materialne” Komisja wymienia takie zasady jak ochrona podstawowych, zwłaszcza prawa do prywatności i ochrony danych, konieczność, pomocniczość i właściwe zarządzanie ryzykiem. Do „zasad zorientowanych na proces” należą efektywność kosztowa, oddolne kształtowanie polityki, jasny podział obowiązków oraz przegląd i klauzule wygaśnięcia.
6. Zasady te zgodnie z komunikatem będą stosowane do oceny istniejących instrumentów. Przyjęcie takiego podejścia opartego na zasadach w odniesieniu do kształtowania i oceny polityki powinno zdaniem Komisji zwiększyć spójność i efektywność obecnych i przyszłych instrumentów w sposób, który w pełni szanuje podstawowe prawa obywateli.

Cel opinii EIOD

7. EIOD zauważa, że komunikat jest ważnym dokumentem stanowiącym pełny przegląd istniejących i (możliwych) przyszłych instrumentów służących wymianie danych w przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości. Zawiera omówienie sekcji 4.2.2 (zarządzanie przepływem informacji) i 5.1 (zintegrowane zarządzanie na granicach zewnętrznych) programu sztokholmskiego. ⁽⁶⁾. Odegra znaczącą rolę w przyszłym kształtowaniu tego

⁽¹⁾ Dz.U. L 281 z 23.11.1995, s. 31.

⁽²⁾ Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1.

⁽³⁾ COM(2010) 385 wersja ostateczna.

⁽⁴⁾ Zob. komunikat, s. 3.

⁽⁵⁾ W odniesieniu do tego akapitu EIOD jest zdania, że sformułowanie „Wyjaśniono w nim (...) wykaz organów mających dostęp do tych danych” może wprowadzać w błąd, ponieważ w komunikacie ani nie ma takich wykazów, ani ich nie wyjaśniono. Komunikat odwołuje się jedynie do głównych kategorii osób lub organów mających dostęp do danych.

⁽⁶⁾ Program sztokholmski – Otwarta i bezpieczna Europa dla dobra i ochrony obywateli, dokument Rady 5731/2010, 3.3.2010.

obszaru. Z tego powodu EIOD uważa za przydatne skomentowanie poszczególnych części komunikatu, mimo że sam tekst komunikatu nie zostanie zmieniony.

8. EIOD zamierza dodać kilka pojęć, które jego zdaniem powinny być uwzględnione w przyszłym kształtowaniu przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości. W opinii określono pewną liczbę pojęć, które znalazły się w opinii EIOD z dnia 10 lipca 2009 r. w sprawie komunikatu Komisji do Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczącego przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości w służbie obywateli⁽⁷⁾ oraz wielu innych opiniach i uwagach. Omawiane są również poglądy przedstawiane przy wcześniejszych okazjach. W tym kontekście należy się również odnieść do raportu poświęconego przyszłości prywatności przyjętego przez grupę roboczą powołaną na mocy art. 29 oraz grupę roboczą ds. policji i sprawiedliwości w dniu 1 grudnia 2009 r. Raport ten stanowiący wspólny wkład do konsultacji Komisji Europejskiej poświęconych ramom prawnym dla praw podstawowych do ochrony danych osobowych, poparty przez EIOD, nadał istotne kierunki przyszłości ochrony danych osobowych, również w kontekście wymiany informacji w obszarze współpracy policyjnej i sądowej w sprawach karnych.

Kontekst opinii

9. EPPS przyjmuje komunikat jako odpowiedź na zaproszenie przez Radę Europejską⁽⁸⁾ do kształtowania instrumentów do zarządzania informacjami na poziomie europejskim, zgodnie z europejską strategią zarządzania informacjami oraz do refleksji nad europejskim modelem wymiany informacji.
10. Ponadto EIOD zauważa, że komunikat należy również odczytywać jako odpowiedź na program sztokholmski, wspomniany powyżej, który zachęca do spójności i konsolidacji w kształtowaniu wymiany informacji w obszarze bezpieczeństwa wewnętrznego UE. Konkretniej, rozdział 4.2.2 programu sztokholmskiego zachęca Komisję Europejską do dokonania oceny potrzeby opracowania europejskiego modelu wymiany informacji w oparciu o ocenę obecnych instrumentów, w tym ram z Prüm i tak zwanej szwedzkiej decyzji ramowej. Oceny te powinny pomóc w określeniu, czy instrumenty te funkcjonują zgodnie z pierwotnym zamierzeniem i spełniają cele strategii zarządzania informacjami.
11. Na tym tle warto podkreślić fakt, że program sztokholmski odnosi się do silnego systemu ochrony danych jako podstawowego warunku europejskiej strategii zarządzania informacjami. Ten silny nacisk na ochronę danych jest w pełni

⁽⁷⁾ Opinia z dnia 10 lipca 2009 r. w sprawie komunikatu Komisji do Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczącego przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości w służbie obywateli.

⁽⁸⁾ Konkluzje Rady w sprawie strategii zarządzania informacjami dla Rady UE poświęconej bezpieczeństwu wewnętrznemu, sprawiedliwości i sprawom wewnętrznym, 30.11.2009.

zgodny ze Traktatem Lizbońskim, który, jak wspomniano powyżej, zawiera ogólne postanowienia dotyczące ochrony danych, dające każdemu, w tym obywatelom krajów trzecich, prawo do ochrony danych, którego można dochodzić przed sądem i zobowiązuje Radę i Parlament Europejski do ustanowienia wyczerpujących ram ochrony danych.

12. EIOD popiera również wymóg strategii zarządzania informacjami, zgodnie z którym każdy nowy środek ustawodawczy ułatwiający przechowywanie i wymianę danych osobowych powinien być proponowany wyłącznie w oparciu o konkretne dowody potwierdzające jego niezbędność. EIOD opowiadał się za tym podejściem w różnych opiniach dotyczących projektów aktów prawnych powiązanych z przestrzenią swobody, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, np. w sprawie drugiej generacji SIS⁽⁹⁾, w sprawie dostępu organów wymiaru sprawiedliwości do Eurodac⁽¹⁰⁾, w sprawie przeglądu rozporządzeń Eurodac i Dublin⁽¹¹⁾, w sprawie komunikatu Komisarza w sprawie programu sztokholmskiego⁽¹²⁾ oraz w sprawie PNR⁽¹³⁾.
13. Rzeczywiście potrzeba dokonania oceny wszystkich istniejących instrumentów poświęconych wymianie danych przed zaproponowaniem nowych ma pierwszorzędne znaczenie. Jest to jeszcze ważniejsze, jeżeli zwrócimy uwagę na fakt, że obecne ramy to złożona układanka różnych instrumentów i systemów, z których niektóre dopiero niedawno zostały wdrożone, więc ich skuteczności nie można jeszcze ocenić, niektóre są w trakcie wdrażania, a niektóre nowe jeszcze nie opuściły obiegu legislacyjnego.
14. Dlatego EIOD z satysfakcją zauważa, że Komisja łączy ten obszar z innymi działaniami realizowanymi przez Komisję w celu dokonania inwentaryzacji i oceny tego obszaru, jako kontynuacji programu sztokholmskiego.

⁽⁹⁾ Opinia z dnia 19 października 2005 r. w sprawie trzech wniosków dotyczących Systemu Informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II).

⁽¹⁰⁾ Opinia z dnia 7 października 2009 w sprawie wniosku dotyczącego dostępu wymiaru sprawiedliwości do Eurodac.

⁽¹¹⁾ Opinia z dnia 18 lutego 2009 r. dotycząca wniosku w sprawie rozporządzenia dotyczącego ustanowienia systemu Eurodac do porównywania odcisków palców w celu skutecznego stosowania rozporządzenia (WE) nr [...] (ustanawiającego kryteria i mechanizmy ustalania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego w jednym z państw członkowskich przez obywatela kraju trzeciego lub bezpaństwowca) oraz opinia z dnia 18 lutego 2009 r. dotycząca wniosku w sprawie rozporządzenia ustanawiającego kryteria i mechanizmy ustalania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego w jednym z państw członkowskich przez obywatela kraju trzeciego lub bezpaństwowca.

⁽¹²⁾ Zob. przypis 6.

⁽¹³⁾ Opinia z dnia 20 grudnia 2007 r. dotycząca projektu wniosku w sprawie ramowej decyzji Rady w sprawie wykorzystania danych dotyczących przelotu pasażera (danych PNR) przez wymiar sprawiedliwości.

15. W tym kontekście EIOD wyraża szczególną radość z działania Komisji rozpoczętego w styczniu 2010 r. polegającego na mapowaniu informacji, prowadzonego w ścisłej współpracy z zespołem projektowym ds. mapowania informacji, w którego skład wchodzi przedstawiciele państw członkowskich UE i EFTA, Europolu, Eurojustu, Fronteksu i EIOD⁽¹⁴⁾. Jak wspomniano w komunikacie, Komisja dąży do przedstawienia Radzie i Parlamentowi Europejskiemu wyniki „mapowania informacji” jeszcze w 2010 r. Kolejnym krokiem będzie również przedłożenie komunikatu poświęconego europejskiemu modelowi wymiany informacji.
16. Zdaniem EIOD stworzenie wyraźnego powiązania pomiędzy komunikatem i „mapowaniem informacji” jest słuszne, gdyż powiązanie to jest bardzo czytelne. Oczywiście wciąż jest za wcześnie na dokonanie oceny, jaki będzie wynik tego działania, a szerzej, dyskusji na temat europejskiego modelu wymiany informacji (do chwili obecnej „mapowanie” jest przedstawiane przez Komisję jako „działanie inwentaryzacyjne”). EIOD będzie dalej przyglądał się tym pracom. Ponadto już na tym etapie zwraca uwagę na potrzebę zapewnienia synergii i uniknięcia rozbieżnych wniosków z różnych działań podejmowanych przez Komisję w kontekście dyskusji poświęconych europejskiemu modelowi wymiany informacji.
17. Dodatkowo EIOD pragnie odnieść się do trwającego przeglądu ram ochrony danych, a w szczególności do zamiaru Komisji związanego z zaproponowaniem pełnych ram ochrony danych, obejmujących współpracę policyjną i sądową w sprawach karnych.
18. W odniesieniu do tej kwestii EIOD zauważa, że komunikat w części „ochrona podstawowych, zwłaszcza prawa do prywatności i ochrony danych” odnosi się do art. 16 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) ustanawiającego podstawę prawną dla plac nad takim pełnym systemem ochrony danych. Zauważa również w tym kontekście, że w komunikacie stwierdzono, iż nie jest możliwe szczegółowe przeanalizowanie szczegółowych przepisów dotyczących ochrony danych osobowych zawartych w omawianych dokumentach, ponieważ na podstawie wspomnianego art. 16 Komisja obecnie pracuje nad nowymi pełnymi ramami dla ochrony danych osobowych w UE. Wyraża nadzieję, że dzięki temu powstanie dobry przegląd istniejących i ewentualnie rozbieżnych systemów ochrony danych osobowych, a także, że Komisja wykozysta ten przegląd przy dalszym podejmowaniu decyzji.
19. Ostatnia, choć nie mniej istotna kwestia, to fakt, że mimo iż EIOD z zadowoleniem przyjmuje cele i główną zawartość komunikatu, zwraca również uwagę na fakt, że dokument ten należy rozpatrywać jako pierwszy krok

⁽¹⁴⁾ Zakres funkcjonalny tego zadania odpowiada zakresowi szwedzkiej decyzji ramowej (decyzja ramowa Rady 2006/960/FHA), tj. wymiana informacji w dochodzeniach i działaniach wywiadowczych w sprawach karnych.

w procesie oceny oraz że kolejnym etapem powinny być dalsze konkretne działania, których wynikiem powinna być pełna, zintegrowana i dobrze ustrukturyzowana polityka UE w obszarze wymiany informacji i zarządzania informacją.

II. ANALIZA KONKRETNÝCH DZIAŁAŃ, KTÓRYCH DOTYCZY KOMUNIKAT

Zasada celowości

20. W treści komunikatu Komisja odwołuje się do zasady celowości: „w przypadku większości instrumentów przedstawionych w niniejszym komunikacie kluczową rolę odgrywa zasada celowości”.
21. EIOD z zadowoleniem przyjmuje podkreślenie w komunikacie zasady celowości, zgodnie z którą cel, dla którego dane osobowe są gromadzone powinien być jasno określony nie później niż w momencie zbierania tych danych, a danych nie należy przetwarzać do celów niezgodnych z celami początkowymi. Każde odstępstwo od zasady celowości powinno stanowić wyjątek i mieć miejsce wyłącznie w ściśle określonych warunkach, z zastosowaniem prawnej, technicznej i innej niezbędnej ochrony.
22. EIOD wyraża jednak żal, że w komunikacie opisano tę podstawową zasadę ochrony danych jako kluczową jedynie w odniesieniu do „większości instrumentów przedstawionych w niniejszym komunikacie”. Ponadto na stronie 22 w komunikacie odniesiono się do SIS, SIS II i VIS oraz zaznaczono, że „z wyjątkiem tych scentralizowanych systemów informacyjnych, zasada celowości wydaje się być jednym z kluczowych czynników branych pod uwagę przy opracowywaniu środków służących zarządzaniu informacjami na poziomie UE”.
23. Takie brzmienie można odczytać jako sugerujące, że zasada ta nie była kluczową we wszystkich przypadkach i w odniesieniu do wszystkich systemów i instrumentów związanych z wymianą informacji w UE. W odniesieniu do tej kwestii EIOD zauważa, że wyjątki i ograniczenia do tej zasady są możliwe i mogą być konieczne, co potwierdza art. 13 dyrektywy 95/46 i art. 3.2 decyzji ramowej 2008/77/JHA⁽¹⁵⁾. Obowiązuje jednak zasada, że nowy instrument dotyczący wymiany informacji w UE jest proponowany i przyjmowany wyłącznie, jeżeli została należycie uwzględniona zasada celowości oraz że decyzje dotyczące wszelkich możliwych wyjątków i ograniczeń do zasady są podejmowane indywidualnie i po dokonaniu poważnej oceny. Uwagi te dotyczą również SIS, SIS II i VIS.

⁽¹⁵⁾ „Dane wolno przetwarzać dalej w innym celu, o ile: a) nie jest to sprzeczne z celami, w jakich zostały zgromadzone; b) właściwe organy są upoważnione do tego, by przetwarzać takie dane w takim innym celu zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa; oraz c) przetwarzanie jest konieczne i proporcjonalne względem tego innego celu”.

24. Wszelkie inne praktyki byłyby niezgodne z art. 8 Karty praw podstawowych UE oraz unijnymi przepisami dotyczącymi ochrony danych (np. dyrektywą 95/46/WE, rozporządzeniem (WE) nr 45/2001 lub decyzją ramową 2008/977/JHA), a także orzecznictwem Europejskiego Trybunału Praw Człowieka. Nieprzestrzeganie zasady celowości może również prowadzić do tzw. „luki funkcjonalnej” tych systemów ⁽¹⁶⁾.

Konieczność i proporcjonalność

25. Komunikat (na stronie 25) odnosi się do wymogów określonych w orzecznictwie Europejskiego Trybunału Praw Człowieka w odniesieniu do „testu proporcjonalności” i określa, że „w kolejnych wnioskach dotyczących polityki realizowanej w tym zakresie Komisja oceni spodziewany wpływ inicjatywy na prawo do prywatności i ochrony danych osobowych osób fizycznych, a także określi, dlaczego wpływ ten jest konieczny i dlaczego proponowane rozwiązanie jest proporcjonalne do zgodnego z prawem celu utrzymania bezpieczeństwa wewnętrznego w Unii Europejskiej, zapobiegania przestępstwom lub zarządzania migracjami”.

26. EIOD z zadowoleniem przyjmuje powyższe stwierdzenia, jako że sam podkreślał, iż przestrzeganie zasad proporcjonalności i konieczności powinno mieć kluczowe znaczenie przy podejmowaniu decyzji dotyczących istniejących i nowych systemów, których działanie wiąże się ze zbieraniem i przetwarzaniem danych osobowych. Patrząc przyszłościowo, w obecnej refleksji kluczowe jest to, jaki kształt powinna mieć unijna strategia zarządzania informacjami i europejski model wymiany informacji.

27. W związku z tym EIOD z zadowoleniem przyjmuje fakt, że inaczej niż w brzmieniu przyjętym przez Komisję w odniesieniu do zasady celowości (zob. pkt 20–22 niniejszej opinii), w odniesieniu do konieczności Komisja zobowiązuje się do dokonania oceny wszystkich przyszłych projektów dotyczących polityki w zakresie wpływu na prawo osoby fizycznej do prywatności i danych osobowych.

28. Ponadto EIOD zwraca uwagę na fakt, że wszystkie te wymogi dotyczące proporcjonalności i konieczności wynikają z istniejącego prawa UE (w szczególności Karty praw podstawowych, która obecnie wchodzi w skład prawa pierwotnego UE) i przyjętego orzecznictwa Europejskiego Trybunału Praw Człowieka. Innymi słowy komunikat nie przynosi niczego nowego. Zdaniem EIOD komunikat nie powinien w zasadzie powtarzać tych wymogów, a powinien określać konkretne środki i mechanizmy, które zapewniłyby przestrzeganie oraz praktyczne

wdrożenie zasad konieczności i proporcjonalności we wszystkich wnioskach mających wpływ na prawa osób fizycznych. Ocena skutków dla prywatności omówiona w pkt 38–41 mogłaby stanowić dobry instrument służący osiągnięciu tego celu. Ponadto ocena ta powinna nie tylko objąć nowy wniosek, ale również istniejące systemy i mechanizmy.

29. Dodatkowo EIOD korzysta z okazji, aby podkreślić, że przy rozważaniu proporcjonalności i konieczności w unijnej strategii zarządzania informacjami, należy położyć nacisk na konieczność osiągnięcia właściwej równowagi pomiędzy ochroną danych z jednej strony a egzekwowaniem prawa do drugiej. Równowaga ta nie oznacza, że ochrona danych utrudniałaby stosowanie informacji niezbędnych do wyjaśnienia przestępstwa. Wszystkie informacje niezbędne do tego celu mogą być stosowane zgodnie z zasadami ochrony danych ⁽¹⁷⁾.

Cel i pełna ocena powinny również wykazać braki i problemy

30. Program sztokholmski wymaga obiektywnej i pełnej oceny wszystkich instrumentów i systemów związanych z wymianą informacji w Unii Europejskiej. Oczywiście EIOD w pełni popiera takie podejście.

31. Komunikat wydaje się jednak być nie w pełni zrównoważony. Wydaje się, że priorytetowo potraktowano, przynajmniej jeśli przyjrzeć się liczbom i danym statystycznym, te instrumenty, które okazały się skuteczne w ostatnich latach i uznawane są za „projekty uwieńczone powodzeniem” (np. liczne sukcesy SIS i Eurodac). EIOD nie podważa całkowitego sukcesu tych systemów. Niemniej jednak jako przykład przytacza fakt, że raporty z działalności wspólnego organu nadzoru SIS ⁽¹⁸⁾ wykazują, że jest wiele przypadków, kiedy ostrzeżenia w SIS były przeterminowane, zawierały błędy literowe lub były błędne, co prowadziło do negatywnych konsekwencji dla zainteresowanych osób fizycznych. Takiej informacji w komunikacie brakuje.

32. EIOD zaleca Komisji ponowne rozważenie podejścia przyjętego w komunikacie. EIOD sugeruje, by przyszłe prace poświęcone zarządzaniu informacjami uwzględniały również niepowodzenia lub słabości systemu, jak na przykład liczbę osób niesłusznie aresztowanych lub niepokojonych w jakikolwiek sposób w wyniku błędnego wywołania w systemie, aby zapewnić słuszną równowagę.

33. EIOD sugeruje na przykład uzupełnienie danych dotyczących wyszukiwań SIS/SIRENE (załącznik 1) przez odniesienie do prac przeprowadzonych przez wspólny organ nadzoru poświęconych wiarygodności i trafności ostrzeżeń.

⁽¹⁶⁾ Zob. w szczególności opinię EIOD poświęconą wnioskowi dotyczącemu dostępu wymiaru sprawiedliwości do Eurodac, o czym mowa w przypisie 10.

⁽¹⁷⁾ Zob. na przykład opinię EIOD dotyczącą europejskiego PNR, cytowaną w przypisie 13.

⁽¹⁸⁾ Zob. 7 i 8 raport wspólnego organu nadzoru SIS dostępne na stronie <http://www.schengen-isa.dataprotection.org/> w szczególności rozdziały poświęcone art. 96 i 99 konwencji Schengen.

Odowiedzialność

34. Wśród „zasad zorientowanych na proces” wymienionych na stronach 26–27 w komunikacie odniesiono się do zasady „jasnego podziału obowiązków”, w szczególności w odniesieniu do początkowego etapu tworzenia struktur zarządzania. Komunikat odwołuje się tu do problemów z projektem SIS II i przyszłą odpowiedzialnością agencji ds. IT.
35. EIOD pragnie wykorzystać tę okazję do podkreślenia wagi zasady „odpowiedzialności”, która powinna być również wdrażana w obszarze współpracy sądowniczej i policji w sprawach karnych oraz odegrać istotną rolę w kształtowaniu nowej i bardziej rozwiniętej polityki UE w obszarze wymiany danych i zarządzania informacjami. Zasada jest obecnie omawiana w kontekście przyszłości europejskich ram ochrony danych, jako narzędzie do dalszego zachęcania administratorów danych do ograniczania ryzyka niezgodności poprzez wdrożenie odpowiednich mechanizmów skutecznej ochrony danych. Odpowiedzialność wymaga od administratorów ustanowienia wewnętrznych mechanizmów i systemów kontroli, które zapewnią zgodność i dostarczą dowodów – jak raporty z audytu – aby wykazać zgodność zewnętrznym podmiotom, w tym organom nadzoru⁽¹⁹⁾. EIOD podkreślił również zapotrzebowanie na takie działania w swoich opiniach dotyczących VIS i SIS II w 2005 r.

„Uwzględnienie ochrony prywatności w fazie projektowania”

36. Komisja odwołuje się do koncepcji „uwzględnienia ochrony prywatności w fazie projektowania” na stronie 25 komunikatu (w części Zasady materialne „Ochrona praw podstawowych, zwłaszcza prawa do prywatności i ochrony danych”) deklarując, że „opracowując nowe instrumenty oparte na wykorzystaniu technologii informacyjnej, Komisja będzie kierować się podejściem znanym jako »uwzględnienie ochrony prywatności w fazie projektowania« ”.
37. EIOD również z zadowoleniem przyjmuje odwołanie się do tego podejścia⁽²⁰⁾, które obecnie dotyczy zarówno sektora prywatnego jak i publicznego i tym samym musi odgrywać istotną rolę w obszarze policji i wymiaru sprawiedliwości⁽²¹⁾.

⁽¹⁹⁾ Zob. wystąpienie EIOD podczas konferencji europejskich inspektorów prywatności i ochrony danych, Praga, dnia 29 kwietnia 2010 r.

⁽²⁰⁾ Zob. w sprawie uwzględnienia ochrony prywatności w fazie projektowania: opinię z dnia 18 marca 2010 na temat promowania zaufania w społeczeństwie informacyjnym poprzez ochronę danych i prywatność oraz opinię z dnia 22 lipca 2009 r. dotyczącą komunikatu Komisji w sprawie planu działania na rzecz wdrażania inteligentnych systemów transportowych w Europie i towarzyszącego mu wniosku w sprawie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającej ramy wdrażania inteligentnych systemów transportowych w dziedzinie transportu drogowego oraz ich interfejsów z innymi rodzajami transportu.

⁽²¹⁾ W opinii EIOD dotyczącej komunikatu Komisji w sprawie programu sztokholmskiego zalecano wprowadzenie obowiązku prawnego dla budujących i używających systemy informacyjne opracowywania i stosowania systemów zgodnych z zasadą „uwzględnienia ochrony prywatności w fazie projektowania”.

Ocena skutków dla prywatności i ochrony danych

38. EIOD jest przekonany, że komunikat stanowi dobrą okazję do głębszej refleksji nad rzeczywistą „oceną skutków dla prywatności i ochrony danych” (PIA).
39. EIOD zauważa, że ani ogólne wytyczne opisane w komunikacie, ani wytyczne komisji dotyczące oceny skutków⁽²²⁾ nie uszczegółwiają tego aspektu, ani nie tworzą z niego wymogu dotyczącego polityki.
40. W związku z tym EIOD zaleca, by w odniesieniu do przyszłych instrumentów przeprowadzano bardziej szczegółową ocenę skutków dla prywatności i ochrony danych, albo w postaci odrębnej oceny, albo w ramach ogólnej oceny skutków dla praw podstawowych. Należy opracować szczegółowe wskaźniki i charakterystyki w celu zapewnienia gruntownej refleksji nad każdym wnioskiem, który ma wpływ na ochronę prywatności i danych. EIOD sugeruje również, by kwestia stanowiła część trwających prac poświęconych pełnym ramom ochrony danych.
41. Ponadto przydatne mogłoby się tu okazać odniesienie do art. 4 zalecenia RFID⁽²³⁾, w którym Komisja wezwała państwa członkowskie do zapewnienia przez sektor, we współpracy z odpowiednimi zainteresowanymi stronami społeczeństwa obywatelskiego ram do ocen skutków w zakresie ochrony danych i prywatności. Również przyjęta w listopadzie 2009 r. w Madrycie rezolucja Międzynarodowej Konferencji Komisarzy prywatności i danych osobowych zachęcała do wdrożenia PIA przed wdrożeniem nowych systemów i technologii informatycznych do przetwarzania danych osobowych lub istotnych zmian w obecnym przetwarzaniu.

Prawa podmiotów danych

42. EIOD zauważa, że komunikat nie odnosi się konkretnie do istotnej kwestii praw podmiotów danych, które stanowią znaczący element ochrony danych. Kluczowe jest zapewnienie, by w różnych systemach i instrumentach, które wiążą się z wymianą informacji, obywatele mieli podobne prawa w zakresie przetwarzania ich danych osobowych. W szczególności wiele systemów, o których mowa w komunikacie, ustanawia szczególne zasady dotyczące praw podmiotów danych, jednak istnieje wiele nieuzasadnionych różnic pomiędzy systemami i instrumentami.

⁽²²⁾ SEC(2009) 92 z 15.1.2009.

⁽²³⁾ C(2009) 3200 wersja ostateczna z 12.5.2009.

43. Dlatego EIOD zachęca Komisję do bliższego przyjrzenia się kwestii ujednoczenia praw podmiotów danych w UE w niedalekiej przyszłości.

Stosowanie rozwiązań biometrycznych

44. Mimo że Komisja odnosi się do stosowania rozwiązań biometrycznych⁽²⁴⁾, nie odnosi się konkretnie do obecnego zjawiska zwiększonego stosowania danych biometrycznych w obszarze wymiany informacji w UE, w tym działających na szeroką skalę systemów IT i innych narzędzi zarządzania granicami w UE. W komunikacie Komisja nie wskazuje również konkretnie, w jaki sposób zamierza zająć się tą kwestią w przyszłości oraz czy pracuje nad ogólną polityką odnoszącą się do tego nasilającego się trendu. Jest to godne pożałowania, bo chodzi o obszar o wielkim znaczeniu i dużej wrażliwości z punktu widzenia ochrony danych.
45. W związku z tym EIOD pragnie wspomnieć, że przy wielu okazjach, na różnych forach i w różnych opiniach⁽²⁵⁾, podkreślał możliwe zagrożenia dla praw osób fizycznych związane ze stosowaniem rozwiązań biometrycznych. Sugerował wówczas wprowadzenie restrykcyjnych zabezpieczeń dla stosowania rozwiązań biometrycznych w konkretnych instrumentach i systemach. EIOD zwracał również uwagę na problem związany z niedokładnością w zbieraniu i porównywaniu danych biometrycznych.
46. Z tej przyczyny EIOD korzysta z okazji, by zwrócić się do Komisji o opracowanie jasnej i restrykcyjnej polityki w sprawie stosowania rozwiązań biometrycznych w obszarze wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, w oparciu o poważną ewaluację i ocenę jednostkową konieczności stosowania danych biometrycznych, z pełnym poszanowaniem takich podstawowych zasad ochrony danych jak proporcjonalność, konieczność i celowość.

Funkcjonowanie systemu

47. W przeszłości⁽²⁶⁾ EIOD zwracał uwagę na niepokojące kwestie związane z interoperacyjnością systemów. Jedną z konsekwencji interoperacyjności systemów mogłaby być zachęta do zaproponowania nowych celów dla systemów IT na szeroką skalę, które wykraczają poza swój pierwotny cel lub do stosowania danych biometrycznych jako podstawowego klucza w tym obszarze. Niezbędne są konkretne zabezpieczenia i warunki dla różnych rodzajów interoperacyjności. EIOD podkreślił również w tym kontekście, że

⁽²⁴⁾ Np. w kontekście zasady celowości i potencjalnego nakładania się funkcji (strona 22) oraz skutecznego zarządzania tożsamością (strona 23).

⁽²⁵⁾ Zob. na przykład: opinię na temat programu sztokholmskiego (przypis 7), opinię w sprawie trzech wniosków dotyczących Systemu Informacyjnego Schengen drugiej generacji (przypis 9) lub uwagi z dnia 10 marca 2006 r. dotyczące komunikatu Komisji z dnia 24 listopada 2005 r. w sprawie większej efektywności oraz zwiększonej interoperacyjności oraz synergii pomiędzy europejskimi bazami danych w przestrzeni sprawiedliwości i spraw wewnętrznych (przypis 22).

⁽²⁶⁾ Uwagi EIOD z dnia 10 marca 2006 r. dotyczące komunikatu Komisji z dnia 24 listopada 2005 r. w sprawie większej efektywności oraz zwiększonej interoperacyjności oraz synergii pomiędzy europejskimi bazami danych w przestrzeni sprawiedliwości i spraw wewnętrznych.

interoperacyjność systemów musi zostać wdrożona z należytym poszanowaniem zasad ochrony danych, w szczególności zasady celowości.

48. W związku z tym EIOD zauważa, że komunikat nie odnosi się bezpośrednio do kwestii interoperacyjności systemów. EIOD zwraca się więc do Komisji o opracowanie polityki poświęconej temu kluczowemu aspektowi wymiany danych w UE, w ramach dokonywanej oceny.

Wnioski ustawodawcze, które przedstawi Komisja

49. Komunikat zawiera rozdział poświęcony wnioskowi ustawodawczemu, które Komisja przedstawi w przyszłości. Dokument odnosi się między innymi do wniosku poświęconego programowi rejestrowania podróży (RTP) oraz do wniosku dotyczącego systemu wjazdu/wyjazdu (EES). EIOD chciałby przedstawić kilka uwag poświęconych obydwu wspomnianym wnioskowi, w odniesieniu do których, jak wynika z komunikatu, Komisja podjęła już decyzję.

Program rejestrowania podróży

50. Jak podkreślono w pkt 4 niniejszej opinii celem komunikatu jest przedstawienie „przedstawienie pełnego obrazu środków na poziomie UE (...) które regulują proces gromadzenia, przechowywania lub transgranicznej wymiany danych osobowych do celów egzekwowania prawa i zarządzania migracją”.
51. W związku z tym EIOD zastanawia się, jaki będzie ostateczny cel programu rejestrowania pasażerów i w jaki sposób temu wnioskowi, obecnie rozważanemu przez Komisję, będzie towarzyszył cel egzekwowania prawa i zarządzania migracją. Na stronie 20 komunikatu czytamy, że „program ten umożliwiłby pewnym grupom obywateli państw trzecich, którzy często podróżują, wjazd do UE na podstawie uproszczonej odprawy granicznej przy przechodzeniu przez automatyczne bramki (...)”. Tym samym wydaje się, że celem instrumentu jest ułatwienie podróży osobom często podróżującym. Instrumenty te nie mają (bezpośredniego lub jasnego) powiązania z celem egzekwowania prawa i zarządzania migracją.

System wjazdu/wyjazdu UE

52. W odniesieniu do przyszłego systemu wjazdu/wyjazdu UE w komunikacie (strona 20) wspomniany jest problem „osób nadmiernie przedłużających pobyt” oraz informacja, że ta grupa „stanowiły największą grupę nielegalnych migrantów w UE”. Ten ostatni argument jest przedstawiony jako przyczyna, dla której Komisja zdecydowała się na zaproponowanie wprowadzenia systemu wjazdu/wyjazdu dla obywateli państw trzecich wjeżdżających do UE na krótki pobyt do trzech miesięcy.
53. Ponadto w komunikacie wspomina się, że „system ten obejmowałby rejestrowanie czasu i miejsca wjazdu oraz dozwolonej długości pobytu, a także automatycznie przekazywałaby informacje identyfikujące dane osoby jako nadmiernie przedłużające swój pobyt. Działając w oparciu

o dane biometryczne wykorzystywałby on system porównywania danych biometrycznych oraz wyposażenie operacyjne stosowane w ramach SIS II i VIS”.

54. EIOD uważa, że kluczowe jest określenie grupy docelowej osób nadmiernie przedłużających swój pobyt z odniesieniem do istniejącej definicji prawnej lub wsparciem wiarygodnymi liczbami lub danymi statystycznymi. Jest to tym istotniejsze, że wszystkie wyliczenia dotyczące liczby osób nadmiernie przedłużających swój pobyt w UE opierają się obecnie wyłącznie na szacunkach. Należałoby wyjaśnić, jakie działania zostałyby podjęte w odniesieniu do osób nadmiernie przedłużających swój pobyt po ich zidentyfikowaniu w systemie, gdyż UE brakuje jasnej i pełnej polityki w stosunku do osób, które nadmiernie przedłużają swój pobyt na terytorium UE.
55. Ponadto brzmienie komunikatu sugeruje, że decyzje o wprowadzeniu systemu już zostały podjęte przez Komisję, podczas gdy w tym samym komunikacie mowa jest o tym, że Komisja dokonuje obecnie oceny wpływu. EIOD podkreśla, że decyzja o wprowadzeniu takiego złożonego i ingerującego w prywatność systemu powinna zostać podjęta wyłącznie w oparciu o szczegółową ocenę wpływu zawierającą konkretne dowody i informacje, dlaczego taki system jest niezbędny i dlaczego rozwiązania alternatywne oparte na istniejących systemach nie były możliwe.
56. Dodatkowo Komisja wydaje się łączyć ten przyszły system z systemem porównywania danych biometrycznych i operacyjnym wyposażeniem SIS II i VIS. Dzieje się to jednak bez odniesienia do faktu, że ani SIS II ani VIS jeszcze nie działają i że na obecnym etapie nie jest jeszcze znana data rozpoczęcia ich funkcjonowania. Innymi słowy system wjazdu/wyjazdu zależałby w dużej mierze od danych biometrycznych i systemów operacyjnych, które jeszcze nie działają, a tym samym ich wydajność i funkcjonalności nie mogły zostać poddane odpowiedniej ocenie.

Inicjatywy wymagające analizy ze strony Komisji

57. W odniesieniu do inicjatyw wymagających analizy ze strony Komisji, w sprawie których tym samym Komisja nie podjęła ostatecznej decyzji, w komunikacie, w nawiązaniu do wymagań wynikających z programu sztokholmskiego, odniesiono się do 3 inicjatyw: programu UE śledzenia środków finansowych należących do terrorystów (odpowiednik amerykańskiego TFTP), elektronicznego systemu zezwoleń na podróż (ESTA) oraz europejskiego systemu przekazywania informacji z akt policyjnych (EPRIS).
58. EIOD będzie przyglądał się rozwojowi tych inicjatyw i, w miarę potrzeb, wystosuje swoje uwagi i sugestie.

III. WNIOSKI I ZALECENIA

59. EIOD w pełni popiera komunikat, który daje pełny przegląd systemów wymiany informacji UE, zarówno tych istniejących, jak i planowanych. EIOD podkreśla potrzebę oceny istniejących instrumentów wymiany informacji przed zaproponowaniem nowych w licznych opiniach i uwagach.
60. EIOD z zadowoleniem przyjmuje również odniesienie się w komunikacie do trwających prac poświęconych ramom ochrony danych w oparciu o art. 16 TFUE, które należy uwzględnić również w kontekście prac nad przeglądem zarządzania informacją w UE.
61. EIOD uważa komunikat za pierwszy krok w procesie oceny. Po komunikacie powinna nastąpić rzeczywista ocena, której wynikiem powinna być pełna, zintegrowana i dobrze ustrukturyzowana polityka UE poświęcona wymianie informacji i zarządzaniu informacją. W tym kontekście EIOD wyraża zadowolenie z powiązania z innymi działaniami Komisji w odpowiedzi na program sztokholmski, w szczególności z „mapowaniem informacji” przeprowadzanym przez Komisję w ścisłej współpracy z zespołem projektu ds. zarządzania informacją.
62. EIOD sugeruje, by przyszłe prace poświęcone zarządzaniu informacjami uwzględniały również niepowodzenia lub słabości systemów, jak na przykład liczbę osób niesłusznie aresztowanych lub niepokojonych w jakikolwiek sposób w wyniku błędnego wywołania w systemie.
63. Zasada celowości powinna być uznana za kluczową dla wszystkich instrumentów związanych z wymianą informacji w UE, a nowe instrumenty powinny być proponowane, jeżeli zasada celowości została należycie rozważona i była przestrzegana podczas ich opracowywania. Dotyczy to również wdrażania instrumentów.
64. EIOD zachęca również Komisję do zapewnienia, poprzez opracowanie konkretnych działań i mechanizmów, przestrzegania i praktycznego wdrożenia zasad konieczności i proporcjonalności we wszystkich wnioskach, które mają wpływ na prawa osoby fizycznej. Konieczna jest również ocena już istniejących systemów pod tym kątem.
65. EIOD jest również przekonany, że komunikat stanowi doskonałą okazję do rozpoczęcia dyskusji nad „oceną skutków dotyczącą prywatności i ochrony danych” oraz lepszego określenia, co tak naprawdę ta ocena oznacza.

66. Zachęca również Komisję do opracowania bardziej przejrzystej i spójnej polityki w odniesieniu do wymogów do stosowania rozwiązań biometrycznych, polityki funkcjonowania systemów i lepszego dostosowania na poziomie UE w kwestii praw podmiotów danych.

67. EIOD również z zadowoleniem przyjmuje odwołanie się do podejścia „poszanowania prywatności w fazie projektowania”, które obecnie dotyczy zarówno sektora prywatnego jak i publicznego i tym samym musi odgrywać istotną rolę w obszarze policji i wymiaru sprawiedliwości.

68. Ostatnia, choć również znacząca kwestia: EIOD zwraca uwagę na uwagi i zaniepokojenie rozdziałem „Wnioski ustawodawcze, które przedstawi Komisja” w odniesieniu do systemu wjazdu/wyjazdu i programu rejestrowania podróży.

Sporządzono w Brukseli dnia 30 września 2010 r.

Peter HUSTINX
Europejski Inspektor Ochrony Danych

II

*(Komunikaty)*KOMUNIKATY INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

KOMISJA EUROPEJSKA

Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji**(Sprawa COMP/M.5952 – CPIB/Onex/Tomkins)****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

(2010/C 355/04)

W dniu 10 września 2010 r. Komisja podjęła decyzję o niewyrażaniu sprzeciwu wobec powyższej zgłoszonej koncentracji i uznaniu jej za zgodną ze wspólnym rynkiem. Decyzja ta została oparta na art. 6 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004. Pełny tekst decyzji dostępny jest wyłącznie w języku angielskim i zostanie podany do wiadomości publicznej po uprzednim usunięciu ewentualnych informacji stanowiących tajemnicę handlową. Tekst zostanie udostępniony:

- w dziale dotyczącym połączeń przedsiębiorstw na stronie internetowej Komisji poświęconej konkurencji: (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Powyższa strona została wyposażona w różne funkcje pomagające odnaleźć konkretną decyzję w sprawie połączenia, w tym indeksy wyszukiwania według nazwy przedsiębiorstwa, numeru sprawy, daty i sektora,
- w formie elektronicznej na stronie internetowej EUR-Lex jako numerem dokumentu 32010M5952 Strona EUR-Lex zapewnia internetowy dostęp do europejskiego prawa. (<http://eur-lex.europa.eu/en/index.htm>).

Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji**(Sprawa COMP/M.6040 – Europcar/Daimler/car2go Hamburg JV)****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

(2010/C 355/05)

W dniu 17 grudnia 2010 r. Komisja podjęła decyzję o niewyrażaniu sprzeciwu wobec powyższej zgłoszonej koncentracji i uznaniu jej za zgodną ze wspólnym rynkiem. Decyzja ta została oparta na art. 6 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004. Pełny tekst decyzji dostępny jest wyłącznie w języku angielskim i zostanie podany do wiadomości publicznej po uprzednim usunięciu ewentualnych informacji stanowiących tajemnicę handlową. Tekst zostanie udostępniony:

- w dziale dotyczącym połączeń przedsiębiorstw na stronie internetowej Komisji poświęconej konkurencji: (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Powyższa strona została wyposażona w różne funkcje pomagające odnaleźć konkretną decyzję w sprawie połączenia, w tym indeksy wyszukiwania według nazwy przedsiębiorstwa, numeru sprawy, daty i sektora,
 - w formie elektronicznej na stronie internetowej EUR-Lex jako numerem dokumentu 32010M6040 Strona EUR-Lex zapewnia internetowy dostęp do europejskiego prawa. (<http://eur-lex.europa.eu/en/index.htm>).
-

Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji
(Sprawa COMP/M.6072 – Carlyle/Primondo Operations)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2010/C 355/06)

W dniu 16 grudnia 2010 r. Komisja podjęła decyzję o niewyrażaniu sprzeciwu wobec powyższej zgłoszonej koncentracji i uznaniu jej za zgodną ze wspólnym rynkiem. Decyzja ta została oparta na art. 6 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004. Pełny tekst decyzji dostępny jest wyłącznie w języku angielskim i zostanie podany do wiadomości publicznej po uprzednim usunięciu ewentualnych informacji stanowiących tajemnicę handlową. Tekst zostanie udostępniony:

- w dziale dotyczącym połączeń przedsiębiorstw na stronie internetowej Komisji poświęconej konkurencji: (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Powyższa strona została wyposażona w różne funkcje pomagające odnaleźć konkretną decyzję w sprawie połączenia, w tym indeksy wyszukiwania według nazwy przedsiębiorstwa, numeru sprawy, daty i sektora,
 - w formie elektronicznej na stronie internetowej EUR-Lex jako numerem dokumentu 32010M6072. Strona EUR-Lex zapewnia internetowy dostęp do europejskiego prawa. (<http://eur-lex.europa.eu/en/index.htm>).
-

IV

(Informacje)

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

KOMISJA EUROPEJSKA

Kursy walutowe euro ⁽¹⁾

28 grudnia 2010 r.

(2010/C 355/07)

1 euro =

Waluta	Kurs wymiany	Waluta	Kurs wymiany
USD Dolar amerykański	1,3195	AUD Dolar australijski	1,3038
JPY Jen	108,20	CAD Dolar kanadyjski	1,3221
DKK Korona duńska	7,4544	HKD Dolar hong kong	10,2666
GBP Funt szterling	0,85345	NZD Dolar nowozelandzki	1,7450
SEK Korona szwedzka	8,9968	SGD Dolar singapurski	1,7091
CHF Frank szwajcarski	1,2513	KRW Won	1 512,00
ISK Korona islandzka		ZAR Rand	8,8242
NOK Korona norweska	7,8255	CNY Yuan renminbi	8,7414
BGN Lew	1,9558	HRK Kuna chorwacka	7,3879
CZK Korona czeska	25,355	IDR Rupia indonezyjska	11 898,93
EEK Korona estońska	15,6466	MYR Ringgit malezyjski	4,0832
HUF Forint węgierski	279,15	PHP Peso filipińskie	57,930
LTL Lit litewski	3,4528	RUB Rubel rosyjski	39,9350
LVL Łat łotewski	0,7098	THB Bat tajlandzki	39,829
PLN Złoty polski	3,9823	BRL Real	2,2222
RON Lej rumuński	4,2890	MXN Peso meksykańskie	16,2668
TRY Lir turecki	2,0564	INR Rupia indyjska	59,4650

⁽¹⁾ Źródło: referencyjny kurs wymiany walut opublikowany przez ECB.

INFORMACJE PAŃSTW CZŁONKOWSKICH

Zestawienie informacji przekazanych przez państwa członkowskie, dotyczące pomocy państwa przyznanej na mocy rozporządzenia Komisji (WE) nr 1857/2006 w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu w odniesieniu do pomocy państwa dla małych i średnich przedsiębiorstw prowadzących działalność związaną z wytwarzaniem produktów rolnych oraz zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 70/2001

(2010/C 355/08)

Nr pomocy: XA 154/10

kompensację prac przedsięwziętych przez samego rolnika lub jego pracowników, do limitu w kwocie 10 000 EUR rocznie,

Państwo członkowskie: Republika Słowenii

Region: Območje občine Benedikt

— do 60 % (lub 75 % na obszarach o niekorzystnych warunkach gospodarowania) kwalifikowalnych kosztów inwestycji służących zachowaniu historycznych obiektów produkcyjnych w gospodarstwach rolnych, pod warunkiem, że inwestycja nie prowadzi do zwiększenia zdolności produkcyjnych,

Nazwa programu pomocy lub nazwa podmiotu otrzymującego pomoc indywidualną: Podpora programom razvoja podeželja v Občini Benedict 2010–2013

Podstawa prawna: Pravilnik o dodeljevanju državnih pomoči, pomoči *de minimis* in izvajanju drugih ukrepov za ohranjanje in razvoj kmetijstva ter podeželja v občini Benedict (II Poglavlje)

— do 100 % dodatkowych kosztów poniesionych w związku z zastosowaniem tradycyjnych materiałów niezbędnych do zachowania historycznego charakteru budynków.

Planowane w ramach programu roczne wydatki lub łączna kwota pomocy indywidualnej przyznanej podmiotowi:

Pomoc przeznaczona na scalanie gruntów:

2010 r. – 17 293,00 EUR

— do 100 % kwalifikowalnych kosztów.

2011 r. – 17 293,00 EUR

Pomoc na rzecz zachęty do produkcji produktów rolnych wysokiej jakości:

2012 r. – 17 293,00 EUR

— do 100 % kwalifikowalnych kosztów.

2013 r. – 17 293,00 EUR

Maksymalna intensywność pomocy:

Zapewnienie wsparcia technicznego w sektorze rolnym:

Inwestycje w gospodarstwach rolnych zajmujących się produkcją podstawową:

— do 50 % kwalifikowalnych kosztów inwestycji na obszarach o niekorzystnych warunkach gospodarowania,

— do 40 % kwalifikowalnych kosztów inwestycji na pozostałych obszarach,

— do 60 % kosztów na obszarach o niekorzystnych warunkach gospodarowania i 50 % na innych obszarach, w przypadku inwestycji poczynionych przez młodych rolników.

— do 100 % kwalifikowalnych kosztów; pomoc przyznaje się w formie usług dotowanych i nie może ona obejmować bezpośrednich wypłat pieniężnych dla producentów.

Data realizacji: Od dnia publikacji numeru ewidencyjnego wniosku w sprawie wyłączenia na stronie internetowej Komisji Europejskiej – Dyrekcji Generalnej ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów Wiejskich.

Czas trwania programu pomocy lub przyznanej pomocy indywidualnej: Do dnia 31 grudnia 2013 r.

Zachowanie tradycyjnych krajobrazów i budynków:

Cel pomocy:

Wsparcie MŚP.

— do 100 % rzeczywiście poniesionych kosztów inwestycji lub działań służących zachowaniu zabytkowych obiektów nieprodukcyjnych. Koszty te mogą obejmować uzasadnioną

Odesłania do artykułów rozporządzenia Komisji (WE) nr 1857/2006 oraz koszty kwalifikowalne:

Zasady przyznawania pomocy państwa i pomocy *de minimis* oraz stosowania innych środków na rzecz rozwoju rolnictwa i obszarów wiejskich w gminie Benedict (*Pravilnik o dodeljevanju državnih pomoči, pomoči de minimis in izvajanju drugih ukrepov za ohranjanje in razvoj kmetijstva ter podeželja v občini Benedict*) obejmują środki stanowiące pomoc państwa zgodnie z następującymi artykułami rozporządzenia Komisji (WE) nr 1857/2006 z dnia 15 grudnia 2006 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu w odniesieniu do pomocy państwa dla małych i średnich przedsiębiorstw prowadzących działalność związaną z wytwarzaniem produktów rolnych oraz zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 70/2001 (Dz.U. L 358 z 16.12.2006, s. 3):

- artykuł 4: rozporządzenia Komisji: Inwestycje w gospodarstwach rolnych
 - koszty kwalifikowalne: budowa, zakup lub modernizacja nieruchomości oraz ogólne koszty związane z takimi kwalifikowanymi wydatkami,
- artykuł 5: rozporządzenia Komisji: Zachowanie tradycyjnych krajobrazów i budynków
 - koszty kwalifikowalne: koszty inwestycji w zachowanie nieprodukcyjnych obiektów dziedzictwa kulturalnego znajdujących się na terenie gospodarstw rolnych (obiekty archeologiczne lub historyczne) i zachowanie produkcyjnych obiektów dziedzictwa kulturalnego znajdujących się na terenie gospodarstw rolnych, takich jak budynki gospodarcze pod warunkiem, że inwestycja ta nie powoduje wzrostu zdolności produkcyjnych gospodarstwa,
- artykuł 13: rozporządzenia Komisji: Pomoc przeznaczona na scalanie gruntów
 - koszty kwalifikowalne: koszty prawno-administracyjne,
- artykuł 14: rozporządzenia Komisji: Pomoc na rzecz zachęty do produkcji produktów rolnych wysokiej jakości
 - koszty kwalifikowalne: wydatki na działania w zakresie badań rynkowych, koncepcji i projektu produktu; koszty wprowadzenia systemów identyfikowalności, systemów zapewniających przestrzeganie norm zaświadczających o autentyczności i norm handlowych oraz systemów audytów środowiskowych; koszty szkolenia personelu w celu zastosowania programów i systemów opisanych powyżej; koszty opłat pobieranych przez uznane organy certyfikujące za początkową certyfikację zapewnienia jakości i podobne systemy. Pomoc jest przyznawana w postaci dotowanych usług i nie obejmuje bezpośrednich wypłat pieniężnych dla producentów,
- artykuł 15: rozporządzenia Komisji: Zapewnienie wsparcia technicznego w sektorze rolnym
 - koszty kwalifikowalne: koszty kształcenia i szkoleń rolników i pracowników rolnych oraz usług doradczych pod warunkiem, że nie mają one charakteru ciągłego ani

okresowego; koszty organizacji i uczestnictwa w forach wymiany doświadczeń między gospodarstwami, organizacji konkursów, wystaw i targów oraz uczestnictwa w tych wydarzeniach, jak również kosztów publikacji oraz usług zastępstwa w gospodarstwie. Pomoc jest przyznawana w postaci dotowanych usług i nie obejmuje bezpośrednich wypłat pieniężnych dla producentów.

Sektor(-y) gospodarki: Wszystkie sektory rolnictwa

Nazwa i adres organu przyznającego pomoc:

Občina Benedict
Čolnikov trg 5
SI-2234 Benedikt
SLOVENIJA

Adres internetowy: <http://www.uradni-list.si/1/objava.jsp?urlid=201065&objava=3633>

Inne informacje: —

Župan
Milan GUMZAR

Nr pomocy: XA 164/10

Państwo członkowskie: Republika Słowenii

Region: Območje Občine Piran

Nazwa programu pomocy lub nazwa podmiotu otrzymującego pomoc indywidualną: Podpora in ukrepi za razvoj kmetijstva in podeželja v Občini Piran

Podstawa prawna: Pravilnik o izvajanju pomoči za razvoj kmetijstva in podeželja v Občini Piran za programsko obdobje 2011–2013 (poglavje IV)

Planowane w ramach programu roczne wydatki lub łączna kwota pomocy indywidualnej przyznanej podmiotowi:

w 2011 r. – 75 000 EUR

w 2012 r. – 82 000 EUR

w 2013 r. – 90 000 EUR

Maksymalna intensywność pomocy:

1) Inwestycje w gospodarstwach rolnych zajmujących się produkcją podstawową:

— do 40 % kosztów inwestycji na pozostałych obszarach,

— do 50 % kosztów kwalifikowalnych inwestycji na obszarach o niekorzystnych warunkach gospodarowania;

2) inwestycje związane z zachowaniem tradycyjnych krajobrazów i budynków:

- do 100 % kosztów sporządzenia niezbędnej dokumentacji rekonstrukcji i renowacji historycznych obiektów nieprodukcyjnych, znajdujących się w gospodarstwach rolnych,
- do 60 % (75 % na obszarach o niekorzystnych warunkach gospodarowania) kosztów rzeczywistych inwestycji w obiekty produkcyjne w gospodarstwach pod warunkiem, że inwestycja nie prowadzi do zwiększenia zdolności produkcyjnych gospodarstwa;

3) pomoc przeznaczona na scalanie gruntów:

- do 100 % rzeczywiście poniesionych kosztów postępowań prawnych i administracyjnych, włączając koszty inspekcji;

4) pomoc na rzecz zachęty do produkcji produktów rolnych wysokiej jakości:

- do 100 % kosztów badań rynku oraz opracowania koncepcji i projektu produktu, w tym także przygotowania wniosków o rejestrację chronionego oznaczenia geograficznego lub wydanie świadectwa specyficznego charakteru zgodnie z odpowiednimi przepisami prawa wspólnotowego oraz kosztów wdrożenia systemów zapewnienia jakości, oraz szkoleń personelu w związku z stosowaniem programów i systemów. Pomoc jest przyznawana w formie usług dotowanych i nie może obejmować bezpośrednich wypłat pieniężnych dla producentów;

5) pomoc na zapewnienie wsparcia technicznego w sektorze rolnym:

- do 100 % kosztów kształcenia i szkoleń, usług doradczych świadczonych przez osoby trzecie oraz organizacji i uczestnictwa w forach wymiany doświadczeń między gospodarstwami, organizacji konkursów i targów, jak również kosztów publikacji, katalogów i stron internetowych. Pomoc jest przyznawana w formie usług dotowanych i nie może obejmować bezpośrednich wypłat pieniężnych dla producentów.

Data realizacji: Od dnia publikacji numeru ewidencyjnego wniosku w sprawie wyłączenia na stronie internetowej Komisji Europejskiej – Dyrekcji Generalnej ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów Wiejskich.

Czas trwania programu pomocy lub przyznanej pomocy indywidualnej: Do dnia 31 grudnia 2013 r.

Cel pomocy:

Wsparcie MŚP.

Odesłania do artykułów rozporządzenia Komisji (WE) nr 1857/2006 i koszty kwalifikowalne (program pomocy lub pomoc indywidualna):

Projekt przepisów w sprawie zasad przyznawania pomocy państwa na rozwój rolnictwa i obszarów wiejskich w gminie Piran w okresie programowania 2011–2013 (rozdział IV) obejmuje środki stanowiące pomoc państwa zgodnie z następującymi artykułami rozporządzenia Komisji (WE) nr 1857/2006 z dnia 15 grudnia 2006 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu w odniesieniu do pomocy państwa dla małych i średnich przedsiębiorstw prowadzących działalność związaną z wytwarzaniem produktów rolnych oraz zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 70/2001 (Dz.U. L 358 z 16.12.2006, s. 3) oraz rozporządzenie Komisji (WE) nr 800/2008 z dnia 6 sierpnia 2008 r. uznające niektóre rodzaje pomocy za zgodne ze wspólnym rynkiem w zastosowaniu art. 87 i 88 Traktatu (ogólne rozporządzenie w sprawie wyłączeń blokowych) (Dz.U. L 214 z 9.8.2008, s. 3):

— artykuł 4: rozporządzenia Komisji: inwestycje w gospodarstwa rolne zajmujące się produkcją podstawową,

— artykuł 5: rozporządzenia Komisji: zachowanie tradycyjnych krajobrazów i budynków,

— artykuł 13: rozporządzenia Komisji: pomoc przeznaczona na scalanie gruntów,

— artykuł 14: rozporządzenia Komisji: pomoc na rzecz zachęty do produkcji produktów rolnych wysokiej jakości,

— artykuł 15: rozporządzenia Komisji: pomoc na rzecz wsparcia technicznego w sektorze rolnym.

Sektor(-y) gospodarki: Rolnictwo

Nazwa i adres organu przyznającego pomoc:

Občina Piran
Tartinijev trg 2
SI-6330 Piran
SLOVENIJA

Adres internetowy:

<http://www.piran.si/index.php?page=static&item=418>

Inne informacje:

Po wejściu w życie niniejszego programu przestaje obowiązywać program XA 418/07.

Powyższa strona internetowa zapewnia dostęp do podstawy prawnej: Pravidnik o izvajanju drzavne pomoci na podroccju kmetijstva_2011_2013.doc (150 KB).

Predstojnica Urada za gospodarstvo in turizem

Tanja FRANCA

Nr pomocy: XA 165/10

Państwo członkowskie: Włochy

Region: Veneto

Nazwa programu pomocy lub nazwa podmiotu otrzymującego pomoc indywidualną: Progetti formativi rivolti a favore delle imprese attive nella produzione di prodotti agricoli.

Podstawa prawna:

L. 845/1978 «Legge quadro in materia di formazione professionale».

L.R. n. 10 del 30.1.1990 «Ordinamento del sistema della formazione professionale e organizzazione delle politiche regionali del lavoro».

DGR n. 1920 del 27 luglio 2010 della Regione del Veneto.

Planowane w ramach programu roczne wydatki lub łączna kwota pomocy indywidualnej przyznanej podmiotowi: 1 300 000,00 EUR

Maksymalna intensywność pomocy: 100 %

Data realizacji: Od dnia publikacji numeru ewidencyjnego wniosku o wyłączenie na stronie internetowej Komisji – Dyrekcji Generalnej ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów Wiejskich.

Czas trwania programu pomocy lub przyznanej pomocy indywidualnej: Do dnia 31 grudnia 2013 r.

Cel pomocy:

Pomoc techniczna (art. 15 rozporządzenia (WE) nr 1857/2006):

Pomoc przeznaczona na realizację dla rolników szkoleń w ramach kształcenia ustawicznego obejmujących różne zagadnienia:

— szkolenia dotyczące uzyskiwania zezwoleń na zakup i stosowanie wyrobów fitosanitarnych,

— szkolenia dotyczące uzyskiwania kwalifikacji zawodowych lub uprawnień do wykonywania zawodu zgodnie z obowiązującymi przepisami, w przypadku których szkolenia lub szkolenia przypominające mają zasadnicze znaczenie,

— szkolenia przypominające lub doskonalące wiedzę,

— szkolenia dotyczące uzyskania odpowiednich „kwalifikacji zawodowych” zgodnie z przepisami wspólnotowymi lub procedurą certyfikacji, o której mowa w ustawie nr 99/2004 (rolnik zawodowy).

Sektor(-y) gospodarki: Rolnictwo, leśnictwo i rybołówstwo.

Nazwa i adres organu przyznającego pomoc:

Regione del Veneto
Palazzo Balbi
Dorsoduro 3901
30123 Venezia VE
ITALIA

Tel. +39 412795030
Faks +39 412795085
E-mail: dir.formazione@regione.veneto.it

Adres internetowy:

<http://www.regione.veneto.it/Servizi+alla+Persona/Formazione+e+Lavoro/ModulisticaREG.htm>

kliknąć na link „settore primario”

Inne informacje:

Dodatkowych informacji udziela:

Direzione Regionale Formazione
Fondamenta S. Lucia
Cannaregio 23
30121 Venezia VE
ITALIA

Tel. +39 412795029-5030
Faks +39 412795085
E-mail: dir.formazione@regione.veneto.it

Nr pomocy: XA 169/10

Państwo członkowskie: Niderlandy

Region: Provincie Utrecht (Utrecht)

Nazwa programu pomocy lub nazwa podmiotu otrzymującego pomoc indywidualną: Pilots duurzaam ondernemen

Podstawa prawna:

Subsidieverordening inrichting landelijk gebied 2006

Besluit subsidiekader ILG-AVP, artikel 3.2.1 Pilots duurzaam ondernemen

Artykuł 15 rozporządzenia (WE) nr 1857/2006 – Pomoc techniczna.

Przyznanie pomocy spełnia wymogi przewidziane w art. 15 ust. 2–4.

W szczególności:

— w odniesieniu do ust. 2: pomoc przyznawana jest wyłącznie na pokrycie kosztów, o których mowa w tym ustępie,

— w odniesieniu do ust. 3: pomoc pokrywa mniej niż 100 % kosztów projektu. Pomoc przyznaje się na rzecz firmy konsultingowej, która świadczy usługi na rzecz uczestniczących producentów. Usługi doradcze są zatem dotowane. Pomoc nie obejmuje bezpośrednich wypłat pieniężnych dla producentów,

— w odniesieniu do ust. 4: w dotowanym projekcie uczestniczyć mogą wszyscy producenci z danego sektora i danego obszaru.

Planowane w ramach programu roczne wydatki lub łączna kwota pomocy indywidualnej przyznanej podmiotowi:

Jednorazowa pomoc o maksymalnej wysokości 52 020 EUR w okresie od dnia 15 lipca 2010 r. do dnia 31 grudnia 2012 r.

Maksymalna intensywność pomocy: Maksymalna intensywność pomocy wynosi 90 % kosztów kwalifikowalnych.

Data realizacji: Dnia 15 lipca 2010 r., po opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, zgodnie z art. 18 ust. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1857/2006.

Czas trwania programu pomocy lub przyznanej pomocy indywidualnej: Do dnia 31 grudnia 2012 r.

Cel pomocy:

Jednorazowa pomoc na rzecz Wageningen – UR Livestock Research w celu poprawy wykorzystania użytków zielonych.

Cel: przeszkolenie producentów mleka w zakresie zrównoważonego użytkowania gleby i użytków zielonych.

Sektor(-y) gospodarki: Producenci mleka w Oost Utrecht

Nazwa i adres organu przyznającego pomoc:

Provincie Utrecht
Postbus 80300
3508 TH Utrecht
NEDERLAND

Adres internetowy:

<http://www.provincie-utrecht.nl/onderwerpen/landbouw/vitaal-platteland/steunregelingen/#subcontent>

Inne informacje: —

Nr pomocy: XA 177/10

Państwo członkowskie: Republika Litewska

Region: —

Nazwa programu pomocy lub nazwa podmiotu otrzymującego pomoc indywidualną: Paramos teikimas už šalutinių gyvūninių produktų, neskirtų vartoti žmonėms, pašalinimą ir sunaikinimą (schemos XA 40/10 pakeitimas).

Podstawa prawna: Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministro 2007 m. balandžio 13 d. įsakymo Nr. 3D-162 „Dėl paramos teikimo už šalutinių gyvūninių produktų, neskirtų vartoti žmonėms, pašalinimą ir sunaikinimą taisyklių patvirtinimo ir žemės ūkio ministro 2006 m. gegužės 26 d. įsakymo Nr. 3D-217 bei žemės ūkio ministro 2006 m. spalio 3 d. įsakymo Nr. 3D-385 pripažinimo netekusiais galios“ pakeitimo projektas.

Planowane w ramach programu roczne wydatki lub łączna kwota pomocy indywidualnej przyznanej podmiotowi: 3 100 000 LTL (897 822 EUR zgodnie z oficjalnym kursem wymiany euro)

Maksymalna intensywność pomocy:

1) do 100 % kosztów usunięcia i zniszczenia martwych zwierząt, w przypadku gdy istnieje obowiązek poddania ich testom na obecność TSE;

2) do 100 % kosztów usunięcia i do 75 % kosztów zniszczenia martwych zwierząt, w przypadku:

— usunięcia martwego bydła, owiec i kóz, które nie podlegają obowiązkowym testom na obecność TSE,

— usunięcia martwych koni,

— usunięcia martwych świń – dotacja przeznaczona jest dla wszystkich hodowców świń posiadających mniej niż 1 000 sztuk świń;

3) do 61 % kosztów usunięcia i do 59 % kosztów zniszczenia martwych zwierząt, w przypadku:

- usunięcia martwych świń – dotacja przeznaczona jest dla hodowców świń posiadających więcej niż 1 000 sztuk, którą to ilość określa się na podstawie danych z 1 stycznia bieżącego roku zawartych w rejestrze zwierząt gospodarskich, prowadzonym przez przedsiębiorstwo państwowe „Centrum informacji i przedsiębiorczości rolnej”,
- usunięcia martwych ptaków.

Data realizacji: Program wchodzi w życie po przesłaniu przez Komisję zawiadomienia o otrzymaniu programu, opatrzeniu programu numerem identyfikacyjnym oraz opublikowaniu zestawienia informacji na stronach internetowych.

Czas trwania programu pomocy lub przyznanej pomocy indywidualnej: Do dnia 31 grudnia 2013 r.

Cel pomocy:

Pomoc dla MŚP.

Udzielenie wsparcia przedsiębiorstwom i rolnikom z sektora hodowli i chowu zwierząt gospodarskich w celu zagwarantowania bezpiecznego usuwania padłych zwierząt w ramach jednolitego programu monitorowania.

Stosuje się art. 16 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1857/2006 z dnia 15 grudnia 2006 r.

Sektor(-y) gospodarki: Produkcja podstawowa produktów rolnych

Nazwa i adres organu przyznającego pomoc:

Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministerija
Gedimino pr. 19
LT-01103 Vilnius
LIETUVA/LITHUANIA

Adres internetowy:

http://www.lrs.lt/pls/proj/dokpaieska.showdoc_l?p_id=48722

Inne informacje:

Ze względu na fakt, iż dnia 1 marca 2010 r. wszedł w życie nowy program pomocy państwa przeznaczony na usuwanie i niszczenie produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, w odniesieniu do środków przeznaczonych na zarządzanie produktami ubocznymi pochodzenia zwierzęcego w 2010 r. kwoty przewidziane na gromadzenie i przetwarzanie produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego nie odpowiadały rzeczywistości: ponieważ spodziewano się większych ilości produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego stanowiących zagrożenie ze względu na

zarażenie encefalopatią gąbczastą (pochodzącą z bydła w wieku powyżej 24 miesięcy oraz owiec i kóz w wieku powyżej 18 miesięcy), postanowiono, iż koszty usuwania i niszczenia tych produktów objęte zostaną dotacjami pokrywającymi 100 % tych kosztów. Ze względu na dostępne środki zdecydowano o dotacjach na usuwanie i niszczenie innych produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego – pochodzących ze świń oraz martwych ptaków – w wysokości 18 % kosztów ich gromadzenia i niszczenia. Po upływie pierwszych sześciu miesięcy okazało się, iż ilość produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, na których zniszczenie obowiązywała dotacja w wysokości 100 % kosztów, jest mniejsza niż przewidywano, w związku z czym intensywność pomocy dla sektorów wieprzowego i drobiowego, które nie otrzymują tak wysokich dotacji została podniesiona (do 61 % na usunięcie i 59 % na zniszczenie).

System przyznawania pomocy państwa na zarządzanie szczątkami martwych zwierząt potencjalnie zainfekowanymi encefalopatią gąbczastą w ramach niniejszego programu pozostaje bez zmian, a koszty ich usunięcia (transportu) oraz zniszczenia pokrywane są do 100 %. Podobna pomoc gwarantowana jest na pokrycie kosztów zarządzania przez organy publiczne szczątkami zwierząt laboratoryjnych lub martwych zwierząt, których właściciele nie można ustalić, jeżeli stanowią one zagrożenie dla zdrowia ludzkiego, zdrowia zwierząt lub dla środowiska oraz na koszty zarządzania szczątkami martwych dzikich zwierząt, potencjalnie zarażonych chorobami przenoszonymi się na inne zwierzęta lub na ludzi.

W odniesieniu do zarządzania szczątkami innego rodzaju bydła, owiec, kóz, koni oraz świń koszty usuwania martwych zwierząt pokrywane są w 100 %, a ich zniszczenia w 75 %.

Wejście w życie niniejszego programu oznacza zamknięcie programu pomocy XA 40/10.

Nr pomocy: XA 197/10

Państwo członkowskie: Irlandia

Region: Państwo członkowskie

Nazwa programu pomocy lub nazwa podmiotu otrzymującego pomoc indywidualną: Provision of consultancy services and technical expertise to the Irish Sheep Industry

Podstawa prawna: National Development Plan 2007-2013

Planowane w ramach programu roczne wydatki lub łączna kwota pomocy indywidualnej przyznanej podmiotowi: Maksymalnie 1 mln EUR rocznie

Maksymalna intensywność pomocy: Do 100 % kosztów kwalifikowalnych

Data realizacji: dnia 1 stycznia 2011 r.

Czas trwania programu pomocy lub przyznanej pomocy indywidualnej: Od dnia 1 stycznia 2011 r. do dnia 31 grudnia 2013 r.

Cel pomocy:

Celem nowego programu hodowli owiec jest:

- zwiększenie rentowności i stabilności krajowych stad owiec poprzez zwiększenie produktywności i obniżenie kosztów w sektorze ze szczególnym naciskiem na wymogi rynku,
- wprowadzenie zasadniczych zmian infrastrukturalnych w istniejącym krajowym systemie hodowli owiec w celu zapewnienia w przyszłości rentownej i trwałej hodowli owiec.

Niniejsza pomoc przyznawana jest zgodnie z art. 15 ust. 2 lit. c) rozporządzenia Komisji (WE) nr 1857/2006, który dotyczy zapewnienia wsparcia technicznego w sektorze rolnym.

Sektor(-y) gospodarki: Sektor owczarski

Nazwa i adres organu przyznającego pomoc:

Department of Agriculture, Fisheries and Food
Agriculture House
Kildare Street
Dublin 2
IRELAND

Adres internetowy: http://www.agriculture.gov.ie/ndp_state_aid

Inne informacje: —

Aktualizacja wykazu przejść granicznych, o których mowa w art. 2 ust. 8 rozporządzenia (WE) nr 562/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego wspólnotowy kodeks zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen) (Dz.U. C 316 z 28.12.2007, s. 1; Dz.U. C 134 z 31.5.2008, s. 16; Dz.U. C 177 z 12.7.2008, s. 9; Dz.U. C 200 z 6.8.2008, s. 10; Dz.U. C 331 z 31.12.2008, s. 13; Dz.U. C 3 z 8.1.2009, s. 10; Dz.U. C 37 z 14.2.2009, s. 10; Dz.U. C 64 z 19.3.2009, s. 20; Dz.U. C 99 z 30.4.2009, s. 7; Dz.U. C 229 z 23.9.2009, s. 28; Dz.U. C 263 z 5.11.2009, s. 22; Dz.U. C 298 z 8.12.2009, s. 17; Dz.U. C 74 z 24.3.2010, s. 13; Dz.U. C 326 z 3.12.2010, s. 17)

(2010/C 355/09)

Publikacja wykazu przejść granicznych zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia (WE) nr 562/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. ustanawiającego wspólnotowy kodeks zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen) opiera się na informacjach przekazanych Komisji przez państwa członkowskie zgodnie z art. 34 kodeksu granicznego Schengen.

Oprócz publikacji w Dzienniku Urzędowym, regularnie aktualizowane informacje dostępne są na stronie internetowej Dyrekcji Generalnej do Spraw Wewnętrznych.

REPUBLIKA CZESKA

Zmiana informacji opublikowanych w Dz.U. C 247 z 13.10.2006.

Granice powietrzne

Nowe przejście graniczne:

Havlíčkův Brod

ŁOTWA

Zmiana informacji opublikowanych w Dz.U. C 247 z 13.10.2006.

Granice morskie

Nowe przejście graniczne:

Engures osta (wyłącznie na wniosek)

Granice powietrzne

Nowe przejście graniczne:

Takuma lidosta (wyłącznie na wniosek)

MALTA

Zmiana informacji opublikowanych w Dz.U. C 247 z 13.10.2006.

Granice morskie

1. Malta Freeport
2. Mġarr Yacht Marina
3. Msida Yacht Marina
4. Valletta Seaport

Granice powietrzne

1. Malta International Airport, Luqa
-

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA ADMINISTRACYJNE

KOMISJA EUROPEJSKA

Ogłoszenie przetargu na obniżenie ceł na sorgo przywożone z państw trzecich

(2010/C 355/10)

I. PRZEDMIOT

1. Przystępuje się do przetargu na obniżenie należności przywozowych na sorgo objęte kodem CN 1007 00 90, pochodzące z państw trzecich.
2. Przetarg przeprowadza się zgodnie z przepisami rozporządzenia Komisji (UE) nr 1262/2010 ⁽¹⁾.

II. TERMIN

1. Termin składania ofert w pierwszym przetargu częściowym upływa dnia 13 stycznia 2011 r. o godzinie 10:00 czasu obowiązującego w Brukseli.

Termin składania ofert w następnych przetargach częściowych upływa w następujących dniach o godz. 10:00 czasu obowiązującego w Brukseli:

- dnia 27 stycznia 2011 r.,
- dnia 10 i 24 lutego 2011 r.,
- dnia 10 i 24 marca 2011 r.,
- dnia 14 i 28 kwietnia 2011 r.,
- dniach 12 i 26 maja 2011 r.

2. Niniejsze ogłoszenie publikuje się wyłącznie do celów otwarcia niniejszego przetargu. Bez uszczerbku dla jego zmian lub zastąpienia, niniejsze ogłoszenie obowiązuje w odniesieniu do wszystkich przetargów częściowych przeprowadzanych w okresie obowiązywania przetargu.

III. OFERTY

1. Pisemne oferty muszą wpłynąć najpóźniej w terminach i godzinach wymienionych w tytule II; należy złożyć je za potwierdzeniem odbioru bądź drogą elektroniczną na jeden z poniższych adresów:

Adres, na który należy kierować oferty:

Fondo Español de Garantía Agraria (FEGA)
C/ Beneficencia, 8
28004 Madrid
ESPAÑA

E-mail: secreint@fega.mapya.es
Faks +34 915219832 / 913476387

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 29.12.2010, s. 76.

Oferty składane inaczej niż drogą elektroniczną należy złożyć pod wskazanym adresem w dwóch zapieczętowanych kopertach. Koperta wewnętrzna, również ostemplowana, zawiera zapis „Oferta w związku z przetargiem na obniżenie należności przywozowych na sorgo – rozporządzenie (UE) nr 1262/2010”.

Złożone oferty pozostają wiążące do chwili powiadomienia zainteresowanego podmiotu przez dane państwo członkowskie o wyniku przetargu.

2. Ofertę oraz dowód i zobowiązanie, o których mowa w art. 7 ust. 3 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1296/2008 ⁽¹⁾, sporządza się w języku urzędowym lub w jednym z języków urzędowych państwa członkowskiego, do którego właściwego organu kierowano ofertę.

IV. WADIUM PRZETARGOWE

Wadium przetargowe wnosi się na rzecz właściwego organu.

V. UDZIELENIE ZAMÓWIENIA

Udzielenie zamówienia:

- a) daje stronie zainteresowanej prawo do otrzymania w państwie członkowskim, w którym oferta została złożona, pozwolenia na przywóz wskazującego obniżenie należności przywozowych, o którym mowa w ofercie i przyznanego dla rozpatrywanej ilości;
- b) zobowiązuje zainteresowaną stronę do wystąpienia w państwie członkowskim, o którym mowa w lit. a), o wydanie pozwolenia na przywóz dla tej ilości.

⁽¹⁾ Dz.U. L 340 z 19.12.2008, s. 57.

Ogłoszenie przetargu na obniżenie ceł na kukurydzę przywożoną z państw trzecich

(2010/C 355/11)

I. PRZEDMIOT

1. Przystępuje się do przetargu na obniżenie należności przywozowych na kukurydzę objętą kodem CN 1005 90 00, pochodzącą z państw trzecich.
2. Przetarg przeprowadza się zgodnie z przepisami rozporządzenia Komisji (UE) nr 1262/2010 ⁽¹⁾.

II. TERMIN

1. Termin składania ofert w pierwszym przetargu częściowym upływa dnia 13 stycznia 2011 r. o godzinie 10:00 czasu obowiązującego w Brukseli.

Termin składania ofert w następnych przetargach częściowych upływa w następujących dniach o godz. 10:00 czasu obowiązującego w Brukseli:

— dnia 27 stycznia 2011 r.,

— dnia 10 i 24 lutego 2011 r.,

— dnia 10 i 24 marca 2011 r.,

— dnia 14 i 28 kwietnia 2011 r.,

— dniach 12 i 26 maja 2011 r.

2. Niniejsze ogłoszenie publikuje się wyłącznie do celów otwarcia niniejszego przetargu. Bez uszczerbku dla jego zmian lub zastąpienia, niniejsze ogłoszenie obowiązuje w odniesieniu do wszystkich przetargów częściowych przeprowadzanych w okresie obowiązywania przetargu.

III. OFERTY

1. Pisemne oferty muszą wpłynąć najpóźniej w terminach i godzinach wymienionych w tytule II; należy złożyć je za potwierdzeniem odbioru bądź drogą elektroniczną na jeden z poniższych adresów:

Adres, na który należy kierować oferty:

Fondo Español de Garantía Agraria (FEGA)
C/ Beneficencia, 8
28004 Madrid
ESPAÑA

E-mail: intervec@fega.mapya.es
Faks +34 915219832 / 913476387

Oferty składane inaczej niż drogą elektroniczną należy złożyć pod wskazanym adresem w dwóch zapieczętowanych kopertach. Na kopercie wewnętrznej, również zapieczętowanej, należy zamieścić następujący zapis: „Oferta do przetargu na obniżenie należności przywozowych na kukurydzę – rozporządzenie (UE) nr 1262/2010”.

Złożone oferty pozostają wiążące do chwili powiadomienia zainteresowanego podmiotu przez dane państwo członkowskie o wyniku przetargu.

2. Ofertę oraz dowód i zobowiązanie, o których mowa w art. 7 ust. 3 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1296/2008 ⁽²⁾, sporządza się w języku urzędowym lub w jednym z języków urzędowych państwa członkowskiego, do którego właściwego organu kierowano ofertę.

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 29.12.2010, s. 76.

⁽²⁾ Dz.U. L 340 z 19.12.2008, s. 57.

IV. WADIUM PRZETARGOWE

Wadium przetargowe wnosi się na rzecz właściwego organu.

V. UDZIELENIE ZAMÓWIENIA

Udzielenie zamówienia:

- a) daje stronie zainteresowanej prawo do otrzymania w państwie członkowskim, w którym oferta została złożona, pozwolenia na przywóz podającego obniżenie należności przywozowych, o którym mowa w ofercie i przyznanego dla rozpatrywanej ilości;
 - b) zobowiązuje zainteresowaną stronę do wystąpienia w państwie członkowskim, o którym mowa w lit. a), o wydanie pozwolenia na przywóz dla tej ilości.
-

Ogłoszenie przetargu na obniżenie ceł na kukurydzę przywożoną z państw trzecich

(2010/C 355/12)

I. PRZEDMIOT

1. Przystępuje się do przetargu na obniżenie należności przywozowych na kukurydzę objętą kodem CN 1005 90 00, pochodzącą z państw trzecich.
2. Przetarg przeprowadza się zgodnie z przepisami rozporządzenia Komisji (UE) nr 1262/2010 ⁽¹⁾.

II. TERMIN

1. Termin składania ofert w pierwszym przetargu częściowym upływa dnia 13 stycznia 2011 r. o godzinie 10:00 czasu obowiązującego w Brukseli.

Termin składania ofert w następnych przetargach częściowych upływa w następujących dniach o godz. 10:00 czasu obowiązującego w Brukseli:

- dnia 27 stycznia 2011 r.,
- dnia 10 i 24 lutego 2011 r.,
- dnia 10 i 24 marca 2011 r.,
- dnia 14 i 28 kwietnia 2011 r.,
- dniach 12 i 26 maja 2011 r.

2. Niniejsze ogłoszenie publikuje się wyłącznie do celów otwarcia niniejszego przetargu. Bez uszczerbku dla jego zmian lub zastąpienia, niniejsze ogłoszenie obowiązuje w odniesieniu do wszystkich przetargów częściowych przeprowadzanych w okresie obowiązywania przetargu.

III. OFERTY

1. Pisemne oferty muszą wpłynąć najpóźniej w terminach i godzinach wymienionych w tytule II; należy złożyć je za potwierdzeniem odbioru bądź drogą elektroniczną na jeden z poniższych adresów:

Adres, na który należy kierować oferty:

Ministério das Finanças
Direcção Geral das Alfândegas e Impostos Especiais sobre o Consumo
Terreiro do Trigo — Edifício da Alfândega
1149-060 Lisboa
PORTUGAL
Tel. +351 218814263
Faks +351 218814261

Oferty składane inaczej niż drogą elektroniczną należy złożyć pod wskazanym adresem w dwóch zapieczętowanych kopertach. Na kopercie wewnętrznej, również zapieczętowanej, należy zamieścić następujący zapis: „Oferta do przetargu na obniżenie należności przywozowych na kukurydzę – rozporządzenie (UE) nr 1262/2010”.

Złożone oferty pozostają wiążące do chwili powiadomienia zainteresowanego podmiotu przez dane państwo członkowskie o wyniku przetargu.

2. Oferta oraz dowód i zobowiązanie, o których mowa w art. 7 ust. 3 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1296/2008 ⁽²⁾, sporządzone są w języku urzędowym lub w jednym z języków urzędowych państwa członkowskiego, do którego właściwego organu kierowana jest oferta.

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 29.12.2010, s. 76.

⁽²⁾ Dz.U. L 340 z 19.12.2008, s. 57.

IV. WADIUM PRZETARGOWE

Wadium przetargowe wnosi się na rzecz właściwego organu.

V. UDZIELENIE ZAMÓWIENIA

Udzielenie zamówienia:

- a) daje stronie zainteresowanej prawo do otrzymania w państwie członkowskim, w którym oferta została złożona, pozwolenia na przywóz podającego obniżenie należności przywozowych, o którym mowa w ofercie i przyznanego dla rozpatrywanej ilości;
 - b) zobowiązuje zainteresowaną stronę do wystąpienia w państwie członkowskim, o którym mowa w lit. a), o wydanie pozwolenia na przywóz dla tej ilości.
-

POSTĘPOWANIA ZWIĄZANE Z REALIZACJĄ POLITYKI KONKURENCJI

KOMISJA EUROPEJSKA

Zgłoszenie zamiaru koncentracji

(Sprawa COMP/M.6105 – Veolia/EDF/Société d’Energie et d’Eau du Gabon)

Sprawa, która może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury uproszczonej

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2010/C 355/13)

1. W dniu 17 grudnia 2010 r., zgodnie z art. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004⁽¹⁾, Komisja otrzymała zgłoszenie planowanej koncentracji, w wyniku której przedsiębiorstwa Veolia Eau – Compagnie Générale des Eaux SCA („Veolia Eau”, Francja), należące do grupy Veolia Environnement, oraz Electricité de France International SA („EDFI”, Francja), należące do grupy Electricité de France („EDF”), przejmują, w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. b) rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw, wspólną kontrolę nad przedsiębiorstwem Société d’Energie et d’Eau du Gabon („SEEG”, Gabon), w drodze zakupu akcji w spółce dominującej SEEG, Veolia Water India Africa SA („VWIA”, Francja), kontrolowanej obecnie wyłącznie przez przedsiębiorstwo Veolia Eau.

2. Przedmiotem działalności gospodarczej przedsiębiorstw biorących udział w koncentracji jest:

- w przypadku przedsiębiorstwa Veolia Eau: realizacja usług z zakresu gospodarki wodnej i ściekami na zlecenie władz publicznych i przedsiębiorstw, a także projektowanie rozwiązań technicznych i konstrukcja urządzeń niezbędnych do realizacji wspomnianych usług,
- w przypadku przedsiębiorstwa EDFI: spółka dominująca, jednostka zależna EDF, prowadząca działalność w zakresie produkcji i sprzedaży hurtowej energii elektrycznej, transportu, dystrybucji i sprzedaży detalicznej energii elektrycznej, a także w zakresie świadczenia innych usług związanych z energią elektryczną – zarówno na terenie Francji, jak i w innych państwach,
- w przypadku przedsiębiorstwa SEEG: produkcja, transport i dystrybucja wody pitnej i energii elektrycznej w Gabonie, realizowane w oparciu o prawo do świadczenia usług publicznych,
- w przypadku przedsiębiorstwa VWIA: spółka dominująca.

3. Po wstępnej analizie Komisja uznała, że zgłoszona koncentracja może wchodzić w zakres rozporządzenia WE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw. Jednocześnie Komisja zastrzega sobie prawo do podjęcia ostatecznej decyzji w tej kwestii. Należy zauważyć, iż zgodnie z obwieszczeniem Komisji w sprawie uproszczonej procedury stosowanej do niektórych koncentracji na mocy rozporządzenia WE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw⁽²⁾, sprawa ta może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury określonej w tym obwieszczeniu.

4. Komisja zwraca się do zainteresowanych osób trzecich o zgłaszanie ewentualnych uwag na temat planowanej koncentracji.

Komisja musi otrzymać takie uwagi w nieprzekraczalnym terminie dziesięciu dni od daty niniejszej publikacji. Można je przesyłać do Komisji faksem (+32 22964301), pocztą elektroniczną na adres: COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu lub listownie, podając numer referencyjny: COMP/M.6105 – Veolia/EDF/Société d’Energie et d’Eau du Gabon, na poniższy adres Dyrekcji Generalnej ds. Konkurencji Komisji Europejskiej:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
J-70
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

⁽¹⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2004, s. 1 („rozporządzenie WE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw”).

⁽²⁾ Dz.U. C 56 z 5.3.2005, s. 32 („obwieszczenie Komisji w sprawie uproszczonej procedury”).

V Ogłoszenia

POSTĘPOWANIA ADMINISTRACYJNE

Komisja Europejska

2010/C 355/10	Ogłoszenie przetargu na obniżenie ceł na sorgo przywożone z państw trzecich	35
2010/C 355/11	Ogłoszenie przetargu na obniżenie ceł na kukurydzę przywożoną z państw trzecich	37
2010/C 355/12	Ogłoszenie przetargu na obniżenie ceł na kukurydzę przywożoną z państw trzecich	39

POSTĘPOWANIA ZWIĄZANE Z REALIZACJĄ POLITYKI KONKURENCJI

Komisja Europejska

2010/C 355/13	Zgłoszenie zamiaru koncentracji (Sprawa COMP/M.6105 – Veolia/EDF/Société d’Energie et d’Eau du Gabon) – Sprawa, która może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury uproszczonej ⁽¹⁾	41
---------------	--	----

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

CENY PRENUMERATY w 2010 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 100 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie CD-ROM	w 22 językach urzędowych UE	1 200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	770 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie CD-ROM (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	400 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, CD-ROM dwa razy w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	300 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczym CD-ROM-ie.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Format CD-ROM zostanie w ciągu roku 2010 zastąpiony formatem DVD.

Sprzedaż i prenumerata

Prenumeratę różnych odpłatnych publikacji wydawanych okresowo, na przykład prenumeratę *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, można zamówić u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa oraz aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

